

Zinaida
SMOCHINĂ-ROTARU

DIN CRÂNGUL
SUFLETULUI

Zinaida SMOCHINĂ-ROTARU

**DIN CRÂNGUL
SUFLETULUI**

Noua Suliță – 2005

Zinaida SMOCHINĂ-ROTARU
împreună cu *soțul, Nicolae ROTARU*,
grăție sprijinului finanțiar al căruia
a văzut lumina tiparului cea de-a patra
carte, pentru ce autoarea ei îi aduce
sincere mulțumiri, urări de bine
și sănătate.

P OEZII ȘI URĂTURI

JELUIRE

Greu îi traiul ce-l trăiesc,
N-am cui să mă jeluiesc. –
Jelui-m-aş şi n-am cui,
Jelui-m-aş plopului.
Plopul e cu vârfu-n nori
Şi nu-i pasă de plânsori;
Frunzele i-s foşnitoare,
Nu ştie de supărare.
Mâinile să mi le frâng
Şi răchitei să mă plâng? –
Răchita e despletită
Şi rămâne neclintită.
Jelui-m-aş şi n-am cui,
Jelui-m-aş crângului. –
Lui îi cântă turturtele
Şi nu duce nici o jele.
Doamne, cui să mă jelesc? –
Nimănu i nu-i trebuiesc.
De străină, ce-s străină
Vântu-n urma mea suspină,
Iar lacrima unde-mi pică
Iarba foşneşte şi-nspică.

DOAMNE, TE ÎNDURĂ

Ne rugăm la Tine
Să ne ocroteşti
Ziua cea de mâine
Să ne-o dăruieşti
Încă mai senină
Şi mai luminoasă,
De bucurii plină
Şi de belşug în casă.
De rău ne fereşte
Ca să putem creşte
Harnici şi cuminţi,
Reazăm la părińti.
Doamne, Te îndură,
Dă-ne-nvătătură
Bună, priincioasă
Şi povăŃă-aleasă;
Dă-ne mânăiere
Şi ne miluieşte
Ca din a Ta vrere
Mari să putem creşte.

RUGĂ

Supărarea mă încearcă,
Sufletul mi-i pustiit,
De atât-amărăciune
Zâmbetul mi s-a-mpietrit.
Se zbate inima în mine,
Ca un pom bătut de vânt,
Iar durerea de o viață,
Mă apleacă la pământ.
Lumea-i moartă pentru mine,
Eu sunt moartă printre vii
Și în sufletul meu, Doamne,
Numai Tu vreau ca să fii.

* * *

Când mii de rugi spre slava Ta
Se-nalță tăinuite,
Primește-o, Doamne, și pe-a mea,
Curată și fierbinte.

AH, NECAZUL

Așa-mi vine câte-odată
Să mă las de lumea toată.

Să mă duc într-un pustiu,
Unde singură să fiu.
Doar eu, cerul și pământul,
Iar în jur să bată vântul.
Și pe mine să mă bată,
Că sunt tare blestemată.
De-atâta amar suferit,
Inima mi s-a-mpietrit,
Sufletu-i plin de durere:
Dă-mi, Doamne, multă putere...

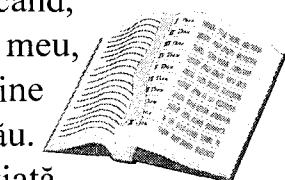
TU, CÂND LUMEA AI ZIDIT

Doamne, ai mare putere,
De la tine tot se cere,
Căci ești duhul nevăzut,
În toate ce Le-ai făcut.
Tu, când lumea ai zidit,
Pe toate Le-ai potrivit –
Cum o floare să-nflorească,
Iarbă cum să odrăslească,
Tu cu puterea cea mare

Viaț-ai dat la fiecare:
La o pasăre, la un pom
Și la pește, și la om.
De n-ar fi puterea Ta,
Toate pe loc ar sta,
Nimica n-ar îンverzi
Și nici lumea n-ar trăi.
Pe toate Le-ai aşezat,
Nimica n-ai încurcat.
Tu la toți le-ai dat un loc,
O soartă și un noroc.

SĂ NU UIȚI...

Să nu uiți nicicând,
Copile drag al meu,
Domnul e cu tine
La bine și la rău.
Să nu faci în viață
Vreun rău nimănui,
Căci Dumnezeu te vede,
Te scrie-n cartea Lui.
Să nu ceri nimica

Ce nu ți-i dat să ai,
Să nu te joci de-a viața,
Că doar una o ai.
Oricine ai fi tu,
Să judeci numai drept
Și să-L asculți în toate
Pe Domnul înțelept.
Oricine ai fi tu,
Privește la cer în sus
Și-ți adu aminte
De crezul lui Iisus.
Să nu uiți vreo dată
Prin viața asta trecând,
Că trebuie să fii om.
Om – în primul rând.

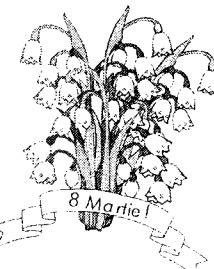
SALCÂMUL DE LA POARTĂ

Salcâmule de la poartă,
Tu îmi știi durerea toată.
Numai tu ai văzut,
Supărări câte-am avut.

Și când mă vedeați oftând
 Tremurau frunzele-n vânt,
 Iar când, eu plângeam cu jale,
 Tu-ți aplecai crengile tale.
 Și acum de mi-i greu,
 Mă mângâie zefirul tău,
 De adii încetișor.
 Mie-mi este mai ușor.
 Așa anii iam trăit,
 Până am încăruntit.
 Tu de vânturi și de ploi,
 Eu de scârbă și nevoi.

DE ZIUA MAMEI

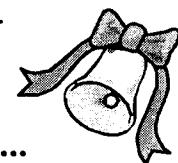
Azi e ziua mamei mele,
 Stele n-am să-i dăruiesc.
 O voi săruta
     pe frunte
 Și-i voi spune
     c-o iubesc,
 Voi promite
     că în viață,

Tot cu sufletul curat,
 Voi urma a ei povăță,
 Voi trăi cum m-a-nvățat/
 Mamă, tu mi-ai fos păvaza,
 Mamă, tu m-ai legănat.
 Astăzi îți dăruiesc raza
 Sufletului neîntinat.
 Și-i mai dăruiesc măicuței
 Floare-aleasă din pruncie, –
 Busuioc în trei crenguțe
 Cu miros de veșnicie.

FĂRĂ MÂNGÂIEREA TA...

S-a călătorit și vara
 De pe-al nostru drag meleag,
 Toamna ni l-adus iară
 Pe septembrie în prag.
 Clopoțelul din nou sună
 Cu glasul lui întinerit:
 Școală dragă, ziua bună,
 An școlar, bine-ai venit!

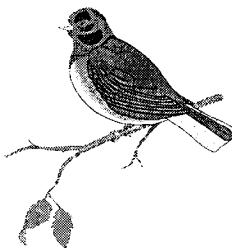

Însă tu, mămică dragă,
 Pe mine singur m-ai lăsat,
 Te-ai dus hăt, peste hotare,
 Nu mai ești cu noi în sat.
 Bunica, știi, se îngrijește
 De mine atât de bine,
 Dar, spre regret,
     nu-mi potolește
 Dorul meu de tine.
 Plecat-ai tu în țări străine,
 Și trece an cu an,
 Iar acasă fără tine
 Eu mă simt băiat orfan.
 La' 1 septembrie, prima oară,
 Pragul școlii am pășit,
 Însă tu, mămică scumpă,
 Nici nu m-ai însoțit.
 Cuvântul "mamă"
     cum voi scrie,
 Tu nu mă vei vedea,
 Și cum voi crește mare
 Fără mângâierea ta?...

VINO LA FEREASTRA MEA

Păsărică, păsărea
 Vino la fereastra mea
 Și vestește-mi iară,
 Când e primăvară.
 Afară viața e frumoasă,
 Iar eu stau închisă-n casă
 Și mereu sunt supărată,
 De toată lumea uitată.
 Soarta mea tare-i amară,
 Eu nu pot ieși afară,
 Altă bucurie n-am
 Decât să privesc
     prin geam.
 Păsărică călătoare,
 Cânți și te avântă
     spre soare,
 Tu îți cânți
     cântecul tău,
 Eu îmi plâng
     necazul meu.

**S-A NĂSCUT ION
ÎN BUCOVINA**
*(Regretatului
poet Ion Vatamanu)*

S-a născut Ion în Bucovina,
Plai slăvit în versuri
    și în cânt,
De-aici i se trage rădăcina
Pe pământu-acesta
    blând și sfânt.
Dar a fost Ion o frunză,
Ce s-a desprins din copac,
Vântul l-a adus departe
De al său iubit meleag.
Cât de mult Tânjea poetul
După Țara lui de Fag,
Nu-și uita el nici măicuța,
Care-l aştepta în prag.
Fiind sleit de oboseală
Și curmat de nedreptate,
S-a retras în altă lume,
Unde inima nu-i bate.

Revii, maestre, din lumea cea,
Unde bezna umbra-ți coase,
Să vezi cât de mult sătenii
Ar dori să fii acasă.

**ZI TRISTĂ,
ANIVERSARĂ**
*(Consăteanului meu,
virtuosului muzicant
Toader Captari)*

A trăit la noi în sat
Un om foarte talentat,
Când lua vioara-n mâna,
Îți sălta săngele-n vână.
Cu arcușul tot pe strune
El și-a câștigat un nume.
Cât de duios cânta din nai
Dragostea mare de plai!
Prin întreaga Bucovină
Doinea cu-a lui ocarină...
Cu orchestra "Izvoraș"
A colindat sat și oraș,

Că doar el a format
Taraful muzical în sat,
Iar acum vioara lui
Tânjește singură-ntr-un cui.
După stăpân ea Tânjește,
Nimeni n-o mai veselește,
Cum a fost

pe timp cândva,
Când lăutarul mai trăia
Îl chema Toader Captari,
Un muzicant de zile mari.
El s-a mutat în altă lume,
Noi să-l pomenim de bine.
Adevărat, nu-i poveste,
Badea Toader nu mai este,
Dar a lăsat mulți urmași
În orchestra "Izvoraș".

* * *

Și astăzi al lui nai
Răsună pe-ntrregul plai.

DUREREA AȘTEPTĂRII

A fost război, și iată
Că anii au trecut în zbor,
Dar tot mai săngerează
Rănilor adânci ce dor.
O măicuță-mbătrânită
Tot oftează și suspină,
Așteptând mereu feciorul
De la luptă ca să vină.
Întrebând de vânt și soare
Poate ei l-ar fi văzut:
Un soldat cu arma-n mâna,
Cu ochi triști și chip cărunt.
El din marea bătălie
Nu s-a-ntors la a lui vatră.
Așteaptă biata bătrână,
Fața-n lacrimi e brăzdată.
După multă aşteptare
Bătrâna-n singurătate,
Cu dorul la cel din zare
S-a stins din viață într-o noapte.

De-acum vântul îl va plângе
Cu mare jale și suspine...
Cine-i pe piatra de granit
Acasă-napoi nu vine.

AH, RĂZBOIUЛ BLESTEMAT...

A trăit la noi în sat
Cândva o bâtrână.
Cu chipul îndurerat,
Torcând caierul de lână.
Gândurile zbuciumate
Ea pe fir le întindea,
În sforăitul cel de fus
Cu feciorul ei vorbea.
Căci era dus prea departe
Luat la marea bătălie.
Cu fața brăzdată-n lacrimi,
Acasă-l aşteaptă să vie.
Până târziu în noapte
Furca din brâu nu-i cădea,
Cu gândul c-o să vină,

Nici somnul n-o prindea.
Când te-ai dus, la despărțire,
Mi-ai lăsat al tău cuvânt:
Am să mă întorc, măicuță,
Pe aripa cea de vânt.
Iată c-a trecut și vântul,
Apoi a îngăduit,
Însă tu, băiatul mamei,
Acasă nu ai mai venit.
Cu bucatele pe masă
Zi de zi eu te aştepă,
Unde ești, copile dragă,
Inima îmi arde-n piept.
După zi noapte se face,
Dar tu când te vei întoarce
La căsuța părintească,
Măicuță să te-ntâlnească?
Dacă te-ăs vedea venind,
Eu aş mai trăi o viață,
Mă tem voi muri-n curând –
Aş vrea să te văd la față.
Ştie unul Dumnezeu

De ce aşa mi-i darul sortii,
Că nu te am, băiatul meu,
Lângă mine-n ceasul morții...
Nici o șoaptă nu se-aude
Astăzi ca în alte dăți,
Lungă liniște coboară,
Peste mari singurătăți.
În casă nu mai arde focul,
Tăciunile în vatră s-a stins
Măicuța nu-și găsește locul,
S-a pornit din nou pe plâns.
Ah, războiul blestemat,
Câtă lume-ai înstrăinat?
Câtă durere ai adus,
Din răsărit, până-n apus?
Iartă Doamne, dacă poți,
Sufletele celor morți,
C-au ieșit cu pieptul gol,
În bătaia gloanțelor.
Au lăsat mamă și tată
Și copiii plângând la poartă,
Au lăsat surori și frați,

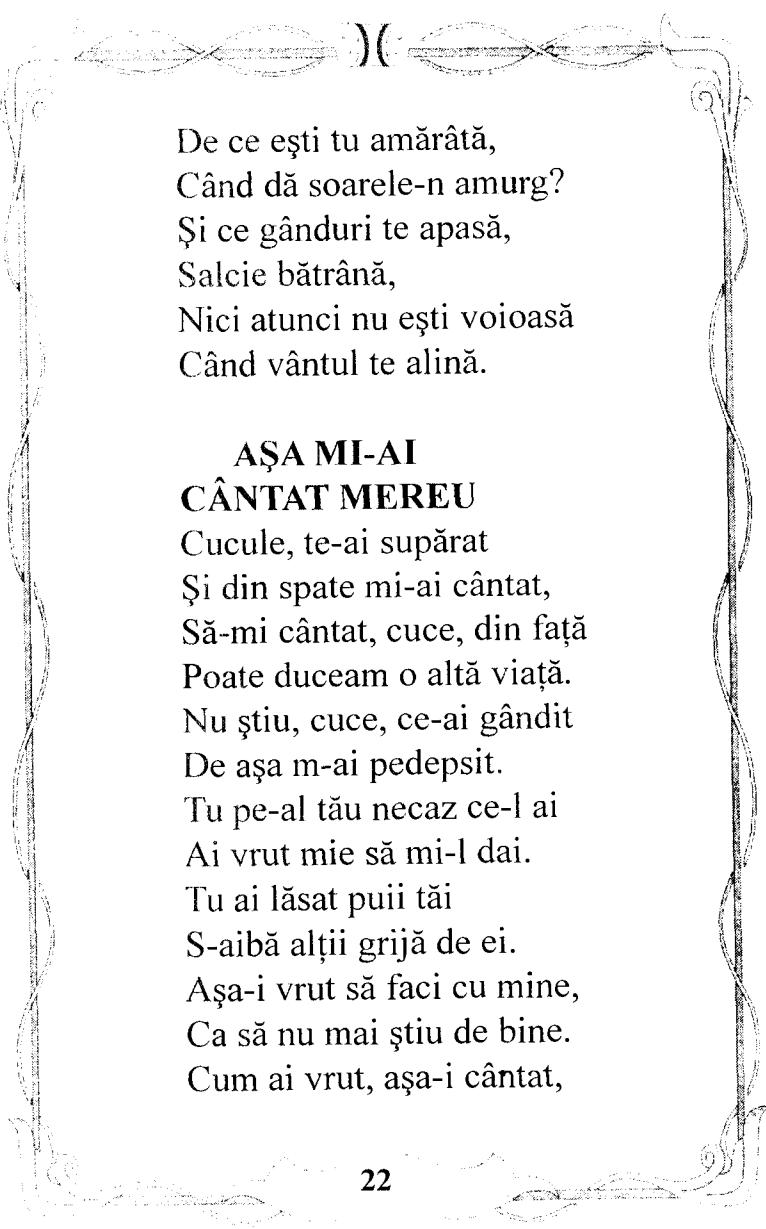
Neștiind c-or fi-mpușcați.
Oare pe unde să zacă
Ale lor oseminte,
Că n-au avut nici cruce,
N-au avut nici morminte...

* * *

Pentru a câta oară,
Iarăși e primăvară?..
Cine s-a dus și n-a venit
E scris pe piatra de granit.

SALCIE BĂTRÂNĂ

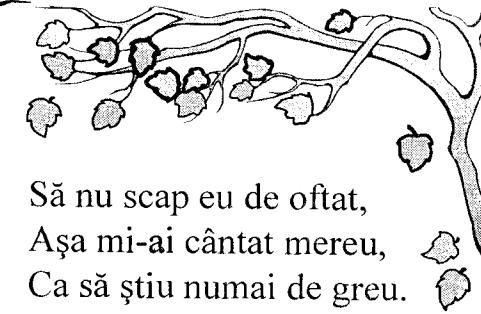
O salcie bătrână
Pe malul unui lac
Își deapănă firul vietii
Aproape de un veac.
Seara când apare luna
Sus pe cerul înstelat
Ori când bântuie furtuna,
Chipul ei e întristat.
O, salcie despletită,
Crengile în apă-ți curg,

De ce ești tu amărâtă,
Când dă soarele-n amurg?
Și ce gânduri te apasă,
Salcie bătrână,
Nici atunci nu ești voioasă
Când vântul te alină.

**AŞA MI-AI
CÂNTAT MEREU**

Cucule, te-ai supărat
Și din spate mi-ai cântat,
Să-mi cântat, cuce, din față
Poate duceam o altă viață.
Nu știu, cuce, ce-ai gândit
De aşa m-ai pedepsit.
Tu pe-al tău necaz ce-l ai
Ai vrut mie să mi-l dai.
Tu ai lăsat puii tăi
S-aibă alții grijă de ei.
Aşa-i vrut să faci cu mine,
Ca să nu mai știu de bine.
Cum ai vrut, aşa-i cântat,

Să nu scap eu de oftat,
Aşa mi-ai cântat mereu,
Ca să știu numai de greu.

**PRESIMȚIRI
DE TOAMNĂ**

Ceața se destrămă,
Codrii-s de aramă
Și vâslesc în zare
Păsări călătoare.
Iarba nu încipcă,
Frunza pică, pică,
Le sărut-acuma
Negura și bruma.
Apa clipocește
La mal se-ncrețește.
Dinspre miază-noapte
Vântul bate, bate...

TOAMNA

Plopul tare-i amărât
Că-i vibrează frunza-n vânt,
Legănând-o încruntat,
Toamna a intrat în sat.
Vântul cu putere-l bate,
Dar nici iarna nu-i de parte.

SFÂRȘIT DE TOAMNĂ

Cade-o frunză, apoi două,
Crângul ne-ncetăt tresare,
Nu e vreme, iarăși plouă,
Soarele mai rar apare.
Că e dus acum de-acasă,
S-a ascuns după un nor,
Mânăt hăt, din depărtare
De-un vânt aprig călător.
El – hoinar acum pe dealuri
Suflă buimăcit și rece,
Izbind apele de maluri,
Care fug să nu înghețe.
Vine iarna friguroasă,

Toamna pleacă de la noi,
Nu se-aude ciripitul
Păsărilor în zăvoi...

NUCUL

Nucu-i tare supărat,
Vântul frunza i-a luat,
Crengile i le-a golit,
Bruma l-a încărunțit.
El se clatină, suspină,
C-a venit iarna haină
Cu ninsori și ger cumplit,
Găsindu-l fără veșmânt.

SUB NEGURA

TOAMNEI

Sub negura toamnei
Arbori singurei,
Dezbrăcați de haine
Șoptesc între ei:
– Vine iarna, vine,
Vântul s-a-ndârjit

Şi-o să ne dezbine,
Şi ne-a cumpeni.
Păsări zgribulite
Stau pe-un fag bărbos,
Ar zbura zorite,
Dar vântul e tăios.
Frunza jos se-aşterne,
Ele zic cu-alean:
– Norii de s-or cerne,
Va cădea noian.

A SOSIT IARNA LA NOI

Hai, copii, cu toţi la joacă
Colo-n vale pe toloacă!
Luaţi săniile cu voi,
C-a sosit iarna la noi.
Din văzduh fulgii se cern
Şi-n strat moale
se aştern.
Totu-i alb – pom şi tufiş,
Gard, poartă, acoperiș.

Prin zăpadă cine zboară? –
Doar câte o sănioară.

VINE IARNA

Pe schiuri şi pe patine,
De departe iarna vine
Şi copacii îi îmbracă
În şube de promoroacă.
Vine iarna cea cu gheăţă,
Nasurile ne ţingheăţă,
Dacă iarna e geroasă,
Mai bine să stăm în casă
Lângă sobă cu pisica,
Cu bunelul şi bunica.

ZI DE IARNĂ

S-a trezit de pe coclauri
Vântul, şi-a pocnit din bice,
Ca să scuture în valuri,
Arborii de albe spice.
Şi-aleargă şi se tot smulge

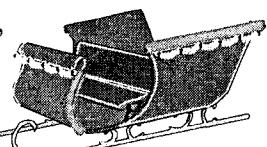
Înspre puhava zăpadă,
S-o ridice, s-o alunge
Toată la noi în ogradă.
Pân'la streșină e creastă
De omăt și tot mai crește.
Ce o fi în ziua asta
Că întruna viscolește?
Tot mai mare-i cel urcuș
Ce-are cușmă de noian.
Nu-i vreme de săniuș
Cât îi spulber pe maidan.

FULGUȚUL

– Măi fulguț, măi fulguț,
Vino-n casă la călduț;
Vino, nu te rușina,
Că afară-i degera.
– Măi copile, eu m-aș duce,

Până-n casă n-oi ajunge,
Dacă-ncerc

să mă-ncălzesc,
Chiar îndată mă topesc.

LA MIJLOC DE IARNĂ

Câmpu-i alb cât vezi cu ochii,
Crivățul e ca un bici,
Sub pas scărțăie omătul,
Nu se-arată nici un pici.
Deal și vale, și toloacă
Îmbrăcate-s în alb puf,
Vântul, aiuritul, joacă
Fulguleții prin văzduh.

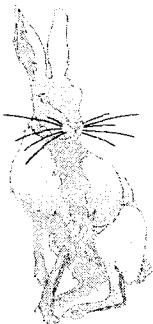
BABA DE ZĂPADĂ

O băbuță de zăpadă
Şade dârză în ogradă,
Copilașii vin buluc
Ca s-o vadă și-i aduc
De mesteacăn măturice,
Nas de morcov, să nu pice.
Unul dintre ei îi pune
Doi ochi negri de cărbune,
Altu-i pune pe-o ureche
O căciulă roasă, veche...

Fac băieții hărmălaie,
Baba-i parcă mai vioiae.
Cu mărgele și cercei,
Mai s-ar hârjoni cu ei,
Deodată
Se arată
Soarele de după nor.
Baba strigă: – Băieți, mor!
Ori mi-aduceți înghețată
Ori mă voi topi îndată!

IEPURĂȘUL SUPĂRAT

Iepurașu-i supărat:
Abia-n iarnă a intrat
Și-are șubă și fulare,
Numai ciuboțele n-are.
Într-o bună dimineață
A ieșit desculț pe gheață.
Gerul neastămpărat,
De lăbuțe l-a pișcat,
Iepurașul cel isteț

A zis cu glas plângăreț:
– Bre, al naibii geruleț,
De n-alerg, o să îngheț...
Gerul dacă nu te mușcă,
Vânătorul te împușcă...
Grea-i viața de iepurică,
Trăiește numai cu frică.

S-AU TOPIT ZĂPEZILE

S-au topit zăpezile,
Nu mai este ger și gheată,
Dealul și livezile
Îmbrăcate-s în verdeată.
Înflorit-au ghiocelii
Colo-n crânguri și ponoare,
Cum sclipesc ei mititeii,
Încălziți de sfântul soare!
Pomii mândri din grădini,
Ne bucură cu dalbe flori,
Hănicuțele albine
Tot lucrează de cu zori...

PRIMĂVARA

Primăvară, primăvară,
Haide vino, surioară,
Vino, că te aşteptăm
Prin zăvoi să alergăm.
Pe şesuri şi prin lunci
Primăvară tu ne-aduci
Ghiocei şi viorele,
Cântece de păsărele,
Ne-aduci murmur de izvor
Şi-un veşmânt încântător.

SOARELE

S-a sculat şi soarele
Dis-de-dimineaţă.
În oglinda apei
S-a spălat pe faţă.
S-a urcat pe cer
Ca un meşter-faur,
Să ne dăruiască
Razele-i de aur.

CÂT TE-AM AŞTEPTAT

Primăvară azurie,
Cât te-am aşteptat,
Spune-mi, dragă surioară,
Unde ai iernat?
Noi cu braţele deschise
Te primim cu drag,
Ne aduci pe aripi soare
Şi lumină-n prag.
Spală-ne cu stropi de rouă,
Pe cei mari şi mititei,
Şi ne-nbată cu aroma
De albi ghiocei.

MĂRTIŞORUL

Azi v-am adus în dar
Un frumos mărţişor
Cu sclipiri de mărgăritar
Din culoarea zorilor,
Țesut cu raze de lumină
Cu căldură de soare

Din a țării grădină
Și murmur de izvoare.

PRIMĂVARA A SOSIT

Primăvara a sosit
Au pornit izvoarele,
Văile au înverzit,
Încălzește soarele.
Vântul leagănă copacii,
Valuri unduiesc pe lac,
Ploaia-și cerne încet stropii,
Pomii muguri-și desfac.
Într-un crâng de lângă vii
Greierii-și cată vioara,
În jur – zâmbet de copii, –
A sosit, deci, primăvara.

ÎMBRĂCATĂ-N HAINĂ VERDE

Primăvară, primăvară,
Ai sosit iarăși în țară,
Coborând cu pas tiptil,
Furișându-te ca un copil.
Ai venit din deal pe lan,
Nu te-am mai

văzut de-un an,
Îmbrăcată-n haină verde,
Dragă-i ești cine te vede.
Ai sosit cu zarvă multă,
Cu alaiul cel de nuntă,
Îmbiind pe copilași,
S-alerge după fluturași.
Ne-ai adus un soare bland
Și mireasma cea
de câmp,
Multe griji,
dar și speranță
La o mai frumoasă
viață.

VINO, VARĂ

Vino, vino, dulce vară,
Să ies în câmp înspre seară,
Să urc dealu-ncetisor
Şi în vale să cobor.
Să mă uit, cum vin la ape
Oile, să se adape,
Şi ciobanii-n urma lor,
Cântând din fluier cu dor.
M-oi aşeza obosită
Jos, la umbră de răchită,
Vântul faţă să-mi dezmerde
Cu miros de iarbă verde...

DACĂ VREMEA E FRUMOASĂ

Dacă vremea e frumoasă,
Să nu-ţi uiti
                umbrel-acasă,
După soare vine ploaia
Şi hainuţa
                îţi înmoiae.

IULIE

Iulie, lună de vară
Cu gust de cireaş-amară,
Cu miros de floricele
Şi-aromă de căpşunele,
Treci prin orz şi treci prin grâu,
Cu spicale pân'la brâu,
Zămislind miros de pâine
Pentru azi şi pentru mâine.

ZI DE VARĂ

Vai, ce mare înăduşegală:
Grivei a scos limb-afară;
Alături iată o moşată
Stă cu gura să căscată;
Şi pisica cea lenoasă
E la umbră, după casă;
Puişorii mititei
Ce necaz mai au şi ei,
Îşi fâlfâie aripioarele,
Căci amar mai
frige soarele!

O ploiuță de-ar veni –
Pe toți, zău, i-ar răcori.

SFÂRȘIT DE VARĂ

Supărat e greierașul
Că i s-a uscat imășul.
Nu mai cântă cu vioara, –
S-a sfârșit, iată, și vara.

TRECE VARA

Trece vara călduroasă,
Cerul tot mai jos se lasă,
Nourii cârduri aleargă,
Să cuprindă zarea largă.
Vine toamna cea ploioasă,
Pe cei mici i-a strângе-n casă
Lângă sobă cu pisica,
Cu bunelul, cu bunica.

VÂNTUL CĂLĂTOR

S-a luat vântul călător
Din fugă să prind-un nor.

Norul și el fuge, fuge,
Dar ghidușul vânt l-ajunge
Și în coamă i se urcă,
Depart norul să-l ducă.
Îi dă pinteni și-l gonește
Și norul se răzlețește
Și se scutură în stropi
Peste creștete de plopi,
Peste crâng, peste câmpie,
Peste holda aurie.

PLOAIA

Plouă, plouă și iar plouă,
Ca să crească pâine nouă.
Și prin mările de grâne
Vor pluti nave-combine.
Iară grâul treierat
Va fi dus la măcinat.
Și grâu fără neghină
Se va preface-n faină.
Iar din faină bunica
Cu sărg ne-a coace pâinica.

CADE PLOAIA

Cade ploaia: pic-pic-pic,
În vale și pe colnic.
Stropii cad, nu încetează,
Pretutindeni ei dansează:
Pe geam, pe acoperiș,
Pe cărare, prin tufiș,
Prefăcându-se-n șiroaie,
Iar copiii cu umbrele,
Desculți aleargă prin ele.

LA BUNICA ÎN OGRADĂ

La bunica în ogradă:
Grivei fâțăie din coadă,
Iară niște puișori
Mai mici,
mai mărișori,
Ciugulind la
grăuncioare,
Și-au făcut
numărătoare.

La bunica în ogradă
Este o grădină-ntreagă
De puișori și bobei,
Mărișori și mititei.

ADUNAREA PĂSĂRILOR

În ogradă-i zarvă mare,
În ogradă-i adunare.
Și o fac moțatele
Tot pe democraticele.
– Mac-mac-mac!
– rațele strigă, –
Noi facem parte din ligă!
Iar curcanii cu prestanță
Zic că-s dintr-o alianță.
Și rățoiul mai tot saltă,
Că-i republican
în baltă.
Și cocoșul glasu-și
drege:
– Cu-cu-ri-gu! Eu sunt rege!

Curcile sar întepate
C-ar fi liberale toate.
Iar gânsacii sâsâiesc
Că-s din blocul țărănesc.
Zarva nu mai contenește
Și stăpânul se ivește.
Iată-l vine cu cuțitul.
Oare cui i-a tăia gâtul?
Păsările iată, iată,
Merg tăcute spre poiata.

MOTANUL ÎN CAPCANĂ

Sărmănelul Mitrofan
Și-a prins coada
    într-un capcan'
Când îi pândeau pe soricei
Să mai bage frica-n ei.
Cu blânița îinfoiată
Și cu mutra speriată,
De durere mieunând,
Învârtea codița-n vânt,

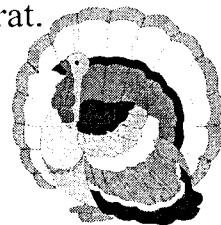
Iar capcana blestemată
Se ținea de el și gata.
De prinsoare a scăpat,
Când stăpâna a intrat.

CURCANUL ȘI MOTANUL

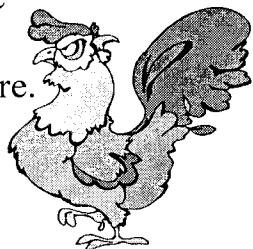
Înfoiatul de curcan
Cată ceartă cu-n motan,
Că motănașul Arvinte
I-a trecut pe dinainte.
S-a înfuriat aman:
– Praf îl fac pe acest motan!
Motănașul s-a-nturnat
Și drept în moț la scuipat:
– Măi curcan, nu-mi faci nimic,
Ești curcan cu nasul mic.

ADUNAREA DIN OGRADĂ

Un cocoș creț la coadă,
A strâns găinile grămadă,

Propunând o adunare,
 Să discute-o întrebare:
 De ce la masă n-au păsat,
 Cine bobul a furat?
 Cocoșul din pinteni bătea,
 Doar președinte el era.
 Să luăm o hotărâre
 Că ne-au scos
     de-acum din fire.
 Găina strigă:
     cot-co-dac,
 Ouă eu din ce
     să fac?..

CASTRAVETELE
 Colo sus pe-un știulete
 S-a cățărat un castravete
 Și era atât de sus,
 Că Dănuț nu l-a ajuns,
 Îl cheamă pe Ionel,
 Dacă nu putu nici el.
 Când bunica se ivi,

Începu a-i dojeni:
 – Ca s-ajungeți la castraveți,
 Trebuie să mai creșteți.

PUIȘORII RÂNDUNICĂI

Puișorii din cuibare
 Au ieșit ei la plimbare,
 Și cu drag mămica lor
 Le dă lectiile de zbor.
 Îi învață cum să zboare,
 Cum să dea din aripioare,
 Când să se întoarc-acasă
 Să nu dea peste năpastă,
 Să se ferească de pisică,
 De ea să le fie frică,
 Că pisica-i mare hoață,
 Din zbor repede-i înhăță.

ARICIUL

– Spune-mi, mări arici țepos,
 De ce mergi aşa ghebos?

– Fiindcă acele mi-s grele
Și nu pot scăpa de ele.
Eu întruna cos și cos,
Dar nici unul nu s-a ros.

ARICIUL MIOP

Tot bătând cărările
I-au slăbit vederile.
Ar mai coase el ceva,
Ată-n ac dacă-ar intra.
Se stăruie, dar nu vede
Și timpul degeaba-l pierde.

HOTUȚUL DE MOTAN

Când stăpâna nu-i acasă,
Hoțul hop! sare pe masă,
Își bagă mustața-n oală,
Apoi cu laba se spală.
Dar ușa când se deschide,
El înspre cupor se-ntinde.
Mânioasă-i gospodina:
– Tu de ce a-i păpat smântâna?!

– N-am păpat nici lăptișorul...
Vezi? Am lins numai ulciorul.

MOTANUL MITROFAN

Avem și noi un motan
Și îl cheamă Mitrofan.
Blănița i-i albă toată,
Parcă-i motanel de vată.
Dar motanul Mitrofan
Se dă jos de pe divan, –
În cărbuni se tolănește
Și blănița-și înnegrește.
Mitrofan își pune mască,
Şoareci să nu-l cunoască.

RĂȚOIUL

Un rățoi cu pene sure
S-a rătăcit în pădure.
Căutând drum înapoi,
S-a întâlnit cu un vulpoi.
Și vulpoiul a zis: măi Mac,
Eu te pap, ce pot să fac.

RĂTUȘCA ȘI RACUL

O rătușcă: mac-mac-mac
Îl întreabă pe un rac:
– Domnule, de ce-ai roșit,
Că te-ai dus, ori c-ai venit?
Racul sare la bucluc:
– Ce-ai cu mine că mă duc?!
De mă duc sau dacă vin,
Calea ție nu-ți atin!
– Calea mie nu-mi atii:
Nu-nțeleg, te duci ori vii?

SUPĂRĀCIOSUL

Azorică-i supărat
Că stăpânul l-a legat
Și că i-a grăit astfel:
– Stai în budă frumușel!
Dacă slobod ai umblat,
Prin cuibare
ce-ai cătat? –
Ouăle mi le-ai păpat,
Cojile mi le-ai lăsat.

ȘORICELUL

Un botos de șoricel
Cât un bumb de mititel,
Căutând să-și umple guşa,
A ros ușa la mătușa.
Iar motanul Mitrofan
S-a răstit la el avan:
– Șoricel fără de minte,
Ai crezut că nu te-oi
prinde?!

Spune, acuma ți-i mai bine,
Când am pus laba pe tine?!!

PISICUȚA MUNCITOARE

Pisicuța: sfâr, sfâr, sfâr,
Toarce nopți
și zile-n sir
Ca să facă papucei
Pentru bravii motănei,
Mănușile călduroase
Pentru iernile geroase.

TOARCE PISICUȚA, TOARCE...

Pisicuța toarce, toarce,
Ghemușoare nu prea face,
Nici tu pânză, nici tu țol,
Doarme pe pământul gol.

CĂȚELUL MEU

Pe Grivei, cățelul meu,
Îl tot dojenesc mereu,
Ca nu cumva mai la vară
Să scoată limba afară.
Supărat el îmi răspunde,
Ca s-o țină n-are unde:
Dacă razele-s fierbinți,
Nu încape după dinți.

MARTINEL

Ursulică Martinel
Tare-i mofturos,
Fiindcă nu mai vrea defel
Să meargă pe jos.

Vrea să aibă-o bicicletă
Ori un cărucior,
Că pe jos dacă umblă,
Picioarele tare îl dor.

ALBINUȚA

– Cine ți-a dat ție viață?
Cine oare te răsfață?
Cine ți-a dat aripioare,
Ca să zbori din floare-n floare?
– Eu vă spun, cum v-am mai spus:
Totul mi-a dat Tatăl de Sus.
Tatăl meu e și al tău
Și îl cheamă Dumnezeu.

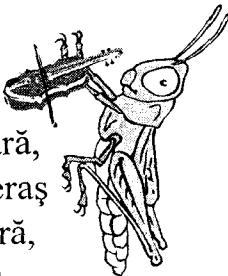
MUZICANTUL

Într-o zi chitara mea
Prinse singur-a cânta.
Eu mă uit la ea în cui –
Muzicantul nu-i și nu-i.
Muzicant cine era?
Musculița ce zbura

Şi care aşa, din zbor,
Strunele-atingea uşor.

GREIERAŞUL MUZICANT

Astă vară, într-o seară,
Mi-a cântat un greieraş
Şi pe strune de vioară,
Şi duios din fluieraş.
Mi-a cântat ca un artist
Şi, ieşind în drumul mare,
A pornit atât de trist
Cu vioara în spinare
Încât ciucurii de stele,
Lăcrimând pe boltă hăt,
Picurat-au în mărgele
Rouă în iarba din pământ.

BONDARII

Iată-iată doi bondari,
Îmbrăcați ca-n zile mari:
În bundițe și-n îtari

Şi cu ciuboțele noi,
Cântă parcă din cimpoi
Pe o floare de trifoi.

FURNICA

O furnică mititică,
Mărunteică, putințică,
Iată și-a-ncordat făptura,
Târâind fărimătura
Înspre uși de magazie,
Pentru iarna ce-o să fie.

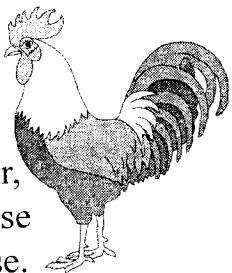
MOTATA PESTRIȚĂ

O moțată pestrițată,
La penă cam înfoiată,
Se pornise de cu zori
Spre poiana cea cu flori.
Să caute un locușor,
Să depună un oușor
Într-un loc mai tăinuit,
Avea gândul de cloxit,

Puișorii să și-i crească,
Neamul ei să înmulțească.

COCOȘUL STĂRUITOR

Un cocoș stăruitor
S-a pornit la croitor,
Pantaloni să-și coase
Pentru ierni geroase.
Și, fiind nerăbdător,
A strigat la croitor:
– Coase-mi, că vine frigul!
Și-mi îngheată cucurigul.

AJUTOR!

– Ajutor! Ajutor! –
Strigă păsările-n cor –
Arde casa lui Trezor,
Cărați apă din izvor!
Iar cocoșul: – Cu-cu-ri-gu!
Ajugetă de sus cârligul,
Aduceți iute găleată,

De-acum arde și poiata!
Toți aleargă, îi dau zor,
Să-l ajute pe Trezor.
Pisica
Cară apă cu ulcica,
Bobocul –
Cu ciocul,
Vrăbiuța –
Cu cănuța.
Iată, iată, focul scade,
Casa lui Trezor nu arde.
Prietenii nu te lasă
Ca să rămâi fără casă.

FRĂȚIORUL

E atât de mititel,
Cu găoacea
după el,
Puiul din ou a ieșit,
Și, fuga după ciupit.
Cloșca îl strigă voioasă:
– Puișor, vino acasă!

Co-co-co, mai repejor,
Că mai ai un frățior!

BOBOCEII

Boboceii din ogradă
S-au luat cu toți la sfadă.
Și Tărcuș a alergat,
Și motanul cel vărgat,
Și godacul din poiată, –
Martori ca la judecată.
Iar curcanul, îinfoiatul,
Umbla în jur, ca soldatul,
Înfoindu-și mereu coada,
Vrea s-oprească pe loc sfada.

CEARTA

Venind rața la scăldat,
C-o broscuță s-a certat,
Că broscuță, oac-oac-oac,
N-o lăsa să intre-n lac,
Că vine-odată cu zorii
Și-i înghite peștișorii.

Strigă broscuță: oac-oac-oac,
Este-o regulă pe lac.

VRĂBIUȚA

Într-un pin, pe o crenguță,
Ciripește-o vrăbiuță:
– Cip-cirip! Cip-cirip!
Puțintică sunt la chip,
Sunt o biată păsărică,
Urmărită de pisică.

PUIUL

Din cuib a căzut un pui,
Vai și-amar de soarta lui!
La cuib el vroia să zboare
Cu micile-i aripioare.
El pe loc se tot zbătea,
Dar să zboare nu putea.
Era foarte mititel,
Nu putea zbura defel.
Ionel l-a ajutat
Și-n cuibușor la urcat.

RÂNDUNICA

– Rândunică, rândunea,
Care este țara ta?
De-arămește frunza-n lunci,
Tu ne lepezi și te duci.
Când e primăvara-n toi,
Iarăși te întorci la noi.
– Țara-mi este și-o iubesc,
Unde puișorii-mi cresc.

IEPURAŞUL LA ORAŞ

Drăgălașul iepuraș
Avea treabă la oraș.
S-a pornit din zori la piață
Ca să-și cumpere verdeață,
Trei căpătini de curechi,
Pantaloni – două perechi
Și palton imaculat
Să aibă pentru iernat.
Făcându-și din goană planul,
L-a oprit milițianul:

– Iepurilă, stai pe loc,
Că scot arma și trag foc!
Iepurilă speriat:
– Domnule, ce s-a-ntâmplat?!
– Mai ai glas de întrebăt?
Regula ai încălcat!
Fuga ta este pricina:
Vezi, ai întrecut mașina?!
Ori amendă îmi plătești!
Ori în supă te trezești!
Iepurașul ca smintit,
În pădure a fugit.
Între tufe-a răsuflat,
Bucuros că a scăpat.
O fi fuga rușinoasă,
Dar e tare sănătoasă.

CĂLĂTOAREA

Rândunica a plecat
Cuibușorul și-a lăsat.
De-atâta l-a părăsit,
Fiindcă toamna a sosit.

Luându-și și puișorii,
A zburat de-a lungul mării,
În țara cea călduroasă, –
Primăvara vine-acasă!

DEZAMĂGIRE

Rândunica a sosit
Cuibul nu și l-a găsit.
Cine oare să fi-ajuns
Pân'la cuib, atât de sus?
Doar motanul cel vărgat
Până-acolo s-a urcat.
Ce motan nerușinat!
Cuibușorul i-a stricat.

IEPURAȘUL CEL ISTEȚ

Într-o noapte-ntunecoasă
Iepurașul cel isteț
A intrat într-o livadă,
Copăcei ca să mai roadă.
Nu știu cum s-a întâmplat,

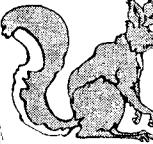

Că sărmanul urecheat
A căzut într-o căpcană
Și-a plătit cu a sa blană.

ARICIUL CROITOR

– Fă-mi, bădie,
Pălărie
Doar din puf de păpădie,
L-a rugat o ciocârlie
Pe ariciul cel țepos,
Croitor lăudăros.
Dar ariciul, ce să zică? –
– Soro, soro, mititică,
Ți-aș coase pălărioară,
Dar e cam năduf afară.
A venit o prepeliță:
– Fă-mi, bădiță,
O rochiță
Din nalbă și romaniță...
Și ariciul a oftat:
– Of, of, of, sunt ocupat.

Cos bluzițe cu dantele
 Pentru două rândunele
 Și muntean,
 Cu găitean,
 Pentru domnul ciocârlan-
 Iepurașul săritor –
 Țup-țup-țup! la croitor:
 Bre, jupâne,
 Până mâine
 Fă-mi curele
 Din scrijele
 De curechi sau conopidă,
 Ogarul să nu mă prindă.
 Zice ariciul gânditor:
 – Ți-aș coase,
 dar nu am spor,
 Fiindcă rața
 Sugubeață,
 Cum se face dimineața
 Îmi tot încâlcește ața.
 O desfac, cum o desfac,
 Dar n-o pot băga în ac.

VEVERIȚA

Cât de gospodină este veverița,
 Că se învelește, seara, cu codița,
 Iar în loc de moale pernuță,
 Ea sub cap își pune o lăbuță.

IEDUȚUL

Un ieduț neastâmpărat
 Pe şopron s-a cățărat.
 Mama capră, speriată,
 Prinde-al dojeni îndată:
 – Dragul mamei, nu-i frumos,
 Chiar acumă dă-te jos!
 Eu de câte ori ţi-am spus
 Să nu te cățări pe sus?
 De n-ascultă, tu poți cădea,
 Te-i lovi și te-a durea.

ȘORICELUL NEASCULTĂTOR

Într-o zi un șoricel,
 Mititel cât un cercel,

Mirosindu-i a slănină,
A ieșit din vizuină.
Neascultând-o pe mămica,
A dat ochii cu pisica.

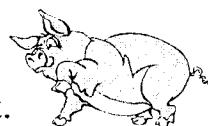
BROASCA ȚESTOASĂ

Broasca cea țestoasă,
frate,
De-are treabă în pădure,
Casa tot și-o ia în spate,
Cineva să nu i-o fure.

PURCELUL

Un purcel
cu botul scurt
Toată ziua a gemut.
Este tare amărât,
Că i-au pus
verigă-n rât.
Stăpânul s-a supărat
Că-n poiata a râmat.

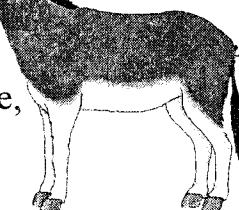
BROSCUȚA

O broască ce-a hibernat
Din somn lung s-a deșteptat
Și, oac-oac! – s-a-nveselit
Sub pământul dezmorțit.
Apoi a ieșit afară
Ca să știe, ca să vadă
Dacă timpul s-a-ncălzit,
De mai este-n jur zăpadă.

MĂGĂRUŞUL

Noi avem un măgăruș
Și îl cheamă Alerguș.
Cât este ziua de mare,
Alerguș astămpăr n-are.
Mofturos peste măsură,
Nu pune orice
în gură:
Fânul moale
lui nu-i place,
Iar trifoiul
rău îi face.

Ciocolata, prăjitura
Parcă-i mai astupă gura.

IEPURAȘII

– Vânătorule, fărtate,
Ce ne-mpuști pe ne-ntrebate?
Noi nu-ți facem nici un rău.
Nu te temi de Dumnezeu?

MELCUL

A ieșit melcul la soare
Cu căsuța în spinare.
– Melcule, cam greu îți vine
Să porți căsuța cu tine.
– Ba nu-mi este deloc greu,
Că mă mut unde vreau eu.

GĂINA GOSPODINĂ

O găină, gospodină,
Peste gard sare-n grădină-
– Cot-co-dac! strigă în grabă,
Am astăzi atâta treabă!..

Iat-o-n strat
de pătrunjel,
Porpăind de zor în el;
Iat-o și prin
pătlăgele, –
Sar numai bucăți
din ele.
Și prin ceapă s-a rotit,
Și curechiul l-a ciupit.
Prin mărar
Porpăia rar.

– Hâș! o sperie stăpâna,
Ce mi-ai făcut cu grădina?!
Hâș, de-acolo, ulitură,
Că te-oi face răcitură.

ALBINUȚA MUNCITOARE

Albinuță muncitoare,
Aripioara nu te doare,
Că întruna zbori și zbori,
Adunând nectar din flori?

PĂSĂRICĂ MICĂ

Păsărică mică,
Cânți pe-o rămurică?
Ție nu ți-e frică
De-a noastră pisică?
Iat-o te pândește
Și te potrivește
Pentru prânzul ei
Și-al săi motănei.

FURNICUȚA ÎNDRĂZNEAȚĂ

O furnică îndrăzneață
S-a urcat pe-o floare creață
Și de sus a vorbit:
– Oare nu m-am rătăcit?

PUIȘORII

La puișori în coteț
A picat un pădureț.
– Piu-piu-piu, – ei cu mirare, –

Ce-ar mai fi și-asta oare?
Un puișor mai isteț
A sărit pe pădureț,
Dându-l dura iată-iată,
Până la scos din poiata.

VAI SĂRMANUL GREIERAŞ

Într-o zi un greieraș
A fost poftit la oraș,
Ca să cânte la domni mari
Cu alți vestiți lăutari.
Iute ca un spiriduș,
El a zis: – Mă duc acuș...
S-a-mpiedicat în arcuș,
Și-a lovit un picioruș...
Și sărmul greieraș
N-a mai ajuns în oraș.
Cu piciorul bandajat
Trebua să stea în pat.
Doctorul zilnic venea,
Piciorușu-i oblojea.

MOTANUL LA BUCĂTĂRIE

Aflându-se-n bucătărie,
Hai să spele-o farfurie,
Când stăpâna s-a ivit,
El de frică a-nlemnit.
Motănel, măi motănele,
Cum mănânci numai nuiele!
Ascultător dacă ai fi,
Blănița nu ți-aș netezi.

URSULEȚUL SUPĂRAT

Ursulețu-i supărat –
O albină l-a-nțepat:
Și plânghea cu mare jele, –
I-a rămas acul
      sub piele.
Nu vroia miere
      să ieie,
Ci să treacă
      prin știubeie.

Albinuța n-a-nțeles
Și cu acul i-a dat ghes.

BROTACUL ȘI RACUL

Un brotac, cam posac,
L-a-ntrebat pe un rac:
– Domnule, de unde vii
Și-ncotro calea o ții?
– Fost-am la niște broscuțe
Și-acolo-am croit hăinuțe,
Iată ariciul le va coase
Pentru iernile geroase.
– Te rog, să-mi croiești și mie
O frumoasă pălărie,
Că bonetă am avut,
Pe lac, însă, s-a pierdut.
– Bine, bade, voi încerca,
Dar să vii și dumneata
Și material să-mi aduci, –
Doar găoace verzi de nuci,
Să-i pun fund la pălărie,
Să fii oacheș, măi bădie.

PUIUL CU MANDOLINĂ

Cântă-un pui la mandolină,
Sufletul își mai alină
Că măicuța l-a lăsat
Și departe a plecat.
Cântă puiul și suspină:
– Când ea oare să vină?

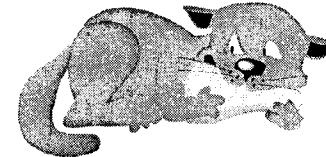
GREIERAŞUL

Greierașu-i greieraș
Ori la sat, ori pe imaș.
Când sosește primăvara,
El își acordă vioara
Și se pune pe cântate
Din zori până pe-nserate.

MOTANUL

ȘI PUIUL

Motanelul Mitrofan
La prânz avea un ciolan,
În fugă veni un pui

Și ciupi
din hrana lui.
Mitrofan
s-a-nfuriat,

Blănița și-a înfoiat
Și cu ghearele-n pământ,
Înspre el își făcu vânt.
Puișorul speriat,
Țiu-țiu-țiu! a țipat:
– Motănele, nu fi prost,
Să te-nfurii n-are rost.
Hrana eu nu ți-oi lua,
Am vrut ca să gust din ea,
Nu vreau cu tine bucluc,
Ia te las și mă duc.

BOBOCUL FUMĂTOR

Un ghemotoc de boboc,
Luă o țigară-n cioc,
Ce-o găsise pe afară
Într-o zi înspre seară,

Și pornise la plimbare
Prin ograda mare-mare,
Iar ceilalți bobocei,
Devin curioși și ei
Urmăridu-l repejor,
Să vadă

de-i fumător.

Râde-un pui și se împaoie:
– Tu, de când fumezi,
măi Naie?

Iar bobocul rușinos
Scapă brusc țigara jos,
Frățiorii au sâsâit:
Bre, acesta-i dinamit!
Zice unul mai ișteț:
– Fugim iute spre coteț!

BUBURUZA

Buburuză mititică,
Unde e a ta mămică,
Că zbori numai singurea? –
Nu te temi că vei cădea?

RÂNDUNICA

De cum se revarsă zorii,
Ea-și învață pușorii
Ca în stoluri cum să zboare,
Când vor trece peste mare.

GREIERAŞUL BUCLUCAŞ

Un greier mic-mititel
Cu vioara după el,
Nu știu cum s-a strecurat
Că-n odaie mi-a intrat,
Când s-a pus el pe cântat,
Somnul mi l-a tulburat.
Mă scol și aprind lumina,
Să văd care e pricina.

– Cri! Încolo, cri! Încoace, –
Muzicantul nu-i și pace.
Pe genunchi mă las stingher,
El se-ascunde-ntr-un ungher;
El tot cântă, eu îl cat
Pe sub masă, pe sub pat.

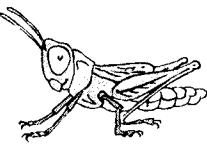
Când credeam că l-am ajuns,
Iar cu scripca

s-a ascuns.

Atâta m-am ostenit,
Până când l-am

grămădit.

Să nu-i stric a lui vioară,
În palmă l-am scos afară
Și i-am zis: – Mergi sănătos,
Mi-ai cântat tare frumos!

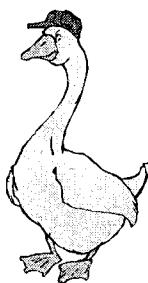

GÂNSACUL GRIJULIU

Un gânsac – ga-ga-ga.
O-ntrebă pe gâsca sa:
– Gâscă-hăi,

unde te duci

Încălțată-n roși papuci?
Unde mergi aşa-nțolită?
– La un ospăt sunt poftită.
– Ga-ga-ga, mă duc și eu.
– Bre, nu ești de nasul meu.

CĂLDAREA CU BUCLUC

Nu știu cum, dar o căldare,
Parcă i-au crescut picioare,
Se pornise prin ogradă
Într-un marș ca la paradă.
Singură ea nu mergea,
Cineva, cred, o ducea.
Cine sub ea s-a ascuns,
Că era cu fundu-n sus?

Vai, a naibei de căldare,
De parcă e o arătare!
Ş-apoi cine era de vină?
Cot-co-dac, doamna găină.

MOȚATA CEA POZNAȘĂ

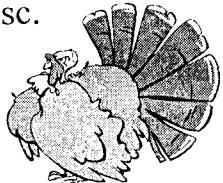
O moțată deochetă
S-a cocoțat pe bicicletă
De-acolo, de pe ghidon,
Striga ca la microfon:
Cot-co-dac, cot-co-dac!

N-am unde cuib să-mi fac,
Vreau un loc mai frumușel,
Ca să-mi pun ouăle-n el,
Pe urmă să le clocessc,
Puișorii să mi-i cresc.

CURCANUL CLOȘCĂ

Îngâmfatul de curcan,
Mai ieri amplinit un an.
Veste-a prins de la gobaie
Că stăpânii vor să-l taje,
Că-n duminica cutare
O să fie masă mare,
Că oaspeții ce-o să vie,
Serviți vor fi cu piftie...
Și curcanul ce-a făcut? –
Pe loc cloșcă a căzut,
Ouăle să le clocească.
Puii-apoi să-i dădăcească.
Bine a mai socotit,
Căci a scăpat de cuțit.

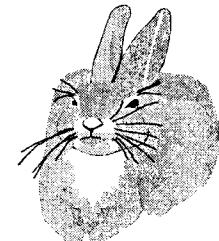

MOTATA ȘI ÎNGHETATA

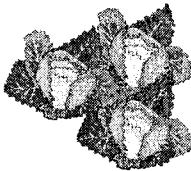
O moțată a scurmat
Un grăunte înghețat.
Cot-co-dac! Se întreba:
Oare cum eu l-oi mâncă?
Cum stătea aşa mirată,
Din fugă altă moțată
Bobul i l-a ciugulit
Și pe dată l-a înghițit.
Biata, a rămas uimită:
Înghețat, cum de-l înghită?

LECTIA IEPURĂȘILOR

Iepurașii mititei,
Au o lecție și ei,
Fac și numărătoare
Cu-a lor mamă-nvățătoare.
Ei n-au bănci, dar stau perechi
Jos, în stratul de curechi
Și, lingându-și buzele,

Numără ei frunzele,
Apoi, mișcă
din mustăti,
Numărând
la castraveți.
După lecții, câte doi,
Merg la casa din trifoi.

CĂȚELUȘUL ȘI PISICA

Noi avem un cățeluș
Negru, parcă e de plus,
Dar pisica
nu-l iubește:
Cu lăbuța îl lovește.
Cățelușul s-ar juca,
Pisica deloc
nu vrea
Nici să-i ieșe
înainte –
Scârmănat e,
dacă-l prinde.

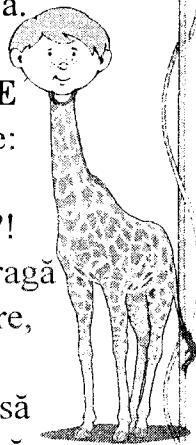
MOTĂNELUL RĂSFĂȚAT

Motănel fără rușine,
De ce umbli după mine?
Lăptișor destul ți-am dat,
Nu-ți place,
nu l-ai mâncat.
Miau și miau!
din urma mea:
Doar cărnița ți-ar plăcea.

SECRETUL LUI ILIE

Mi-a spus un secret Ilie:
El girafă vrea să fie.
– Dar de ce, Ilie dragă?!
– De urechi să nu mă tragă
Nici doamna învățătoare,
Nici mama la supărare.
Sunt girafă și nu-mi pasă
Nici la școală, nici acasă,
Căci pân-la urechea mea.
De ajuns nu s-a putea.

IENUȚA GOSPODINĂ

Ilenuța-i gospodină,
A scos apă din fântână,
Turnând-o într-o copacie
La păpușe să facă baie.
Ca pe rufe le-a-nmuiat
C-un burete le-a frecat,
Apoi pe toate le-a-nșirat
Sus pe sârmă la uscat.
Maica sa când a văzut:
– Ilenuțo, ce-ai făcut?
Azi ai fost prea ghidușă,
Nu mai ai nici o păpușă.

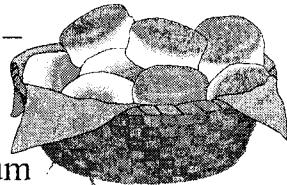
IENUȚA CURIOASĂ

Curioasa Ilenuță
Întreabă de bunicuță
Despre oameni, despre glie,
Cum crește iarba-n câmpie;
De ce soarele-i rotund,

Dacă râul are fund,
De ce cucii n-au părinti,
Dacă-albinele au dinți
Și cu acul cum întăapă
Dacă pot să beie apă,
Miere ele cum adună,
În știubeie ca s-o pună;
Și-acolo cine-o păzește,
Când vine ursul hoțește,
Mormăind încet: – Mor-mor,
Tot de miere-mi este dor...
Bunicuța toarce, toarce,
Spre nepoată se întoarce
Și îi zice: – Drăguleană
Ilenuță Cosânzeană,
Bunicuța nu-i în stare
Să-ți răspundă-n fuga mare
La câte o întrebare,
Şezi colea și-ascultă bine,
Că iată pe limbă-mi vine
Povestea cu Făt-Frumos.
Hai, să-ți-o depăn duios...

PLĂCINTA

– Ce faci colea, Ilenuță?
– Vreau să coc o plăcintă.
Cern faină, plămădesc
Și-ntr-o formă potrivesc
Aluatul frământat,
Care-i în cuptor de dat...
Iată a trecut un ceas:
“Să o scot ori s-o mai las, –
Ilenuța
se întreabă, –
E târziu ori e
degrabă?”
Pâinea e de-acum
pe masă
Și-i miroznă dulce-n casă.
Cine poate să servească? –
Trebuie să se răcească!
Ionel cel mititel
Tot o roagă frumușel:
– Pâinișoară delicioasă,
Eu nu pot să ajung la masă.

De te-ai da, pâine, de-a dura,
Nu mi-ar lăsa apă gura.

FUGA

Într-o zi de vară lungă,
Ionel s-a pus pe fugă.
Fuge Ionel, tot fuge,
Însă nimeni nu-l ajunge.
– Ionel,

ce s-a-ntâmplat?

Cineva te-a supărat?

– Vai, vai, vai,
niște albine
Se țin întruna de mine;
Va fi rău de
pielea mea,
Dacă m-or și întepă.

ŞTRENGARUL

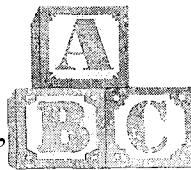
DE IONEL

Ştrengarul de Ionel,
Din cuibar frumușel

Ouăle le-a furat
 Și pe rând el le-a spart,
 Tot gândind în sinea lui
 Poate a găsi vreun pui,
 Dar nu i-a trecut prin minte
 Că ele trebuie clocite.
 Căci moțata le-a făcut,
 Dar ea cloșcă n-a căzut,
 Ca să scoată puișori –
 Mititei și gălbiori.

IONEL ELEVUL

Ionel elev de școală
 Dimineața greu se scoală
 Și tot umblă bosumflat,
 Și caută neîncetat
 Geanta, care n-o găsește,
 Cartea care îi lipsește.
 Le caută până-sudă
 Și mai tare se înciudă.
 Și de-atâta sclifoseală,
 El întârzie la școală.

FRICOSUL

– Am să fug de-acasă, –
 Zice Ionel, –
 Ce mă tot păzesc?
 Doar nu-s mititel.
 Și-a ieșit pe poartă,
 Iată c-a scăpat.
 Mama n-o să-l bată?
 Ce viteaz băiat!
 Calea-i întretaie
 Un gânsac voinic.
 Fuge-Ion acasă,
 Vede că-i prea mic.

IONEL

CEL ȘTRENGĂREL
 În ogradă Ionel
 A prins iute-un bobocel
 Și în palmă l-a culcat.
 Bobocelu-a suspinat:
 – Hai, dă-mi drumul,
 Nu mă strâng, –

Mama după mine-a plângе;
 Și-or plângе trei surioare, –
 Nu mă strângе, că mă doare;
 A mai plângе-un frățior, –
 Nu mă strângе c-am să mor.
 Ion palm-a desfăcut,
 Dar bobocul a tăcut.
 Nu spunea de-acum că-l doare,
 Căci era fără suflare.

ELEVUL PAŞA

Ce fel de elev e Paşa,
 Că nu-și găseşte cămaşa?
 Și ciorapii îi tot cată,
 Apoi îi lipseşte
 o gheată.
 Una o află sub masă,
 Iar cealaltă –
 după casă.
 Chiar și căciula
 din cui
 O tot cată, dar ea nu-i!

Mai mult strigă, decât cată:
 – Mamă, tu eşti vinovată!
 Ian gândeşte și socoate:
 Eu să am grijă de toate?!
 Paşa nici nu prea se spală,
 Mai întârzie la școală,
 Cărțile le lasă-acasă,
 Vezi, profesor n-o
 să iasă...

Dar colegii lui i-au zis:
 – Paşa, tu ne faci de râs;
 Ori de carte te apuci,
 Ori cu noi bine
 n-o duci.

S-a lăsat Paşa mustrat
 Și-nchetul s-a îndreptat.

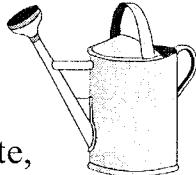
DĂNUȚ

Lui Dănuț mereu îi place
 Cu mingiua să se joace,
 Să stea la televizor,
 Să repare vreun motor,

Tot ceva să meșterească, –
Dar nu-i place să citească.

ILENUȚA-I FATĂ MARE

Ilenuța-i fată mare,
Toarnă apă-n stropitoare,
Este-o bună gospodină,
Udă florile-n grădină,
Le stropește pe-ndelete,
Căci și florilor li-i sete.

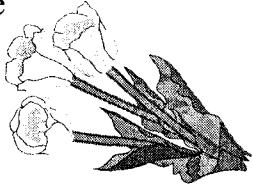

LA ȘCOALA DINTRE NUCI *(Sub impresia unei vizite făcute la școala din Stroești)*

Mergea drumul înainte,
Eu pășeam după el,
Scurtând calea, pas cu pas,

Mă îndepărta înacetinel.
Lilieci de prin ogrăzi,
Adiați ușor de vânt,
Mă petreceau cu privirea,
Aplecându-se spre pământ.
Coborând din deal în vale,
Aşa ca un călător,
M-am oprit la o fântână,
Să beau apă din izvor.
Apoi s-a oprit și drumul,
S-a mai odihnit nițel,
Așteptându-mă pe mine,
Până voi porni cu el.
Mă depărta de satul
În care-am ospețit,
Petrecându-mă cu tristețe
Liliacul înflorit.
Nu mă cunoșteau sătenii,
Nu sunt de pe al lor meleag,
Ieșind cu toții în cale,
Mă-ntrebau înacet, cu drag:
De unde vii, călătorule,

Şi încotro te duci?
Le răspundeam, c-am fost
La şcoala dintre nuci.
Am avut întâlnire
Cu elevii din sat,
În care a lucrat
Poetul regretat...

ELEVUL COSTEL

Elevul nostru Costel
Nu-i ascultător defel;
Mai are-o apucătură, –
Îl mănâncă limba-n gură.
Dacă-l pui la treabă,
Îți răspunde-n grabă,
Că n-are când face,
Că vrea să se joace.
Că părintele-i vinovat
Că-l pune la învățat.
Geografie-i trebuiește,
Dacă nu călătorește?
De franceză nu se-apucă,

Că-n Franţă n-o să se ducă.
Nici un obiect nu-i place,
Ar vrea numai să se joace.
Elevul nostru Costel
E zburdalnic
ca un miel,
Zburdă dânsul
permanent.
Va rămânea repetent.

NECAZUL LUI TĂNASĂ

Vai şi-amar, bietul Tănasă,
Când e-afară, când e-n casă:
Rău la mai pălit necazul, –
I-a crescut prea mare nasul.
Pe la doctori a fost dus.
Şi doctorii ce i-au spus
După ce l-au consultat:
– Nasul trebuie tăiat.
– Vai, s-a frăsuit Tănas,
Cum voi fi eu fără nas?

Cine-o să mă vadă
Ce are să creadă?

IONEL

Ştrengărelul Ionel

N-are astâmpăr defel,
N-are timp încet

să meargă, –
Tot aleargă și aleargă.
Nicicând nu se odihnește:
Oare unde se grăbește?

ANICUȚA

Anicuța-i de părere
Că și ursul cel de plus
Vrea să doarmă cu plăcere
La amiază nițeluș.
Somnul la toți le priește, –
Ursulețul mare-a crește.

HĂITURĂ

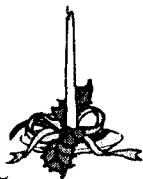
Bună vreme, bună vreme,
Numai bine a-nserat
Noi cu plugul ne-am luat.
Nu vă fie cu bănat
C-aşa Dumnezeu a dat
Hăi! Hăi!

Bună seara la obloane,
La boieri și la cucoane.
Bună seara la portițe,
La băieți și la fetițe.
Bună seara tuturor
și celor de pe cupitor,
Nu stați triști și supărați,
Ia din pat frumos sculați.
Anul Nou în ușă bate,
Să ne-aducă sănătate
Să ne-aducă mult noroc,
S'avem ce pune pe foc,
S'avem ce să îmbrăcăm,
De frig să nu înghețăm.
Bucurii și zile bune

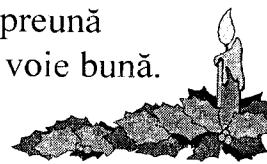

S-avem în oală ce pune.
La timp banii să primim
Că fără ei ne chinuim.
Strângeți roată, băieței
Și strigați cu toții
Hăi! Hăi!
Ceata noastră e aleasă,
Nu intră în orice casă.
Clopoțelul nostru sună,
Unde merge lucrul strună.
Brazde negre răsturnăm,
Grâu de vară semănăm,
Grâu de vară cu secară
Să răsară până-n seară,
Să ne-aducă ploaie Domnul
Și s-avem pâine nouă,
Grâul mare să crească,
Mănos să rodească.
Cu spicul cât vrabia,
Cu bobul cât mazărea,
Să fie viața iubită
De toată lumea îndrăgită.

Învârtiți roata, băieți,
Și-ndemnați odată toți
Hăi! Hăi!
Anul Nou să vă fie
Început de bucurie
Tot cu sănătate
Și cu spor în toate,
Copiii să vă crească,
Pomii să-nflorească,
La anul când venim
Sănătoși să vă găsim,
Cu luminile aprinse
Și cu mesele întinse
Să petreceți împreună
Până-n veci cu voie bună.
Strigați, măi
Hăi! Hăi!
De urat am mai ura
Nu știm gazda ce ne-a da,
Să ne dea ea covrigul
Că rău ne-a răzbătut frigul,
Grozavă tremurătură

Că dârdâie dinții în gură.
 Cu haina de la piață
 și oasele-ți îngheată,
 Cu încăltăminte de la turci
 Departe nu ajungi,
 Până vecini în măhală
 și talpa îți va cădea.
 De aceea noi terminăm
 și dolari așteptăm.
 Dacă nu ni-i veți da,
 La anul nu vom ura.
 Opriți, măi
 Aho, Aho-o-o!

URĂTURĂ

Hai, flăcăi, pocniți din bici,
 Că de-un an n-am fost pe-aici.
 Am venit cu zurgălăi,
 De prin munți și de prin văi,
 Din orașe și din sate,
 Unde mesele-s bogate,
 Să zicem o urătură,

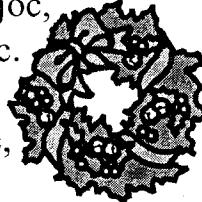
Sănătate, voie bună,
 Anul Nou care ne vine,
 Să ne-aducă numai bine,
 Greu-n urmă să rămână
 Să uităm de sărăcie...
 Să strigăm cu toți, flăcăi
 Hăi! hăi!
 Am venit cu clopoțelul,
 Dar, rugăm, legăti cățelul,
 Dacă iar ne-a fugări,
 Noi la anul n-om veni.
 Iarna-i grea,

omătu-i mare,
 Nu-i nici drum
 și nici cărare,
 Să nici luna
 nu răsare.

Am și înghețat
 de frig,
 Ne-am făcut de-acum covrig.
 Pe unde noi am urat,
 Urători tot am lăsat,

Din ceata noastră întreagă,
 Am rămas c-o babă beteagă
 Și un moșneag cu cojoc,
 Ce se-ncălzește la foc.
 Și el dacă cinstește,
 Tare se mai vesel este,
 Mai uită de greutate
 Și-i pare c-are de toate...
 Mai sunați din zurgălăi
 Hăi! hăi!
 Pocniți din bici, măi flăcăi,
 C-am ajuns în mileniul trei,
 Acel care a trecut
 Cum a fost – noi am văzut.
 În mileniul ăsta nou,
 C-a fi bine, c-a fi rău –
 Știe unul Dumnezeu.
 Mese pline cu bucate,
 La mulți ani cu sănătate.
 Vă dorim în muncă spor,
 Ca în anul viitor,
 S-avem ploaie, s-avem pâine;

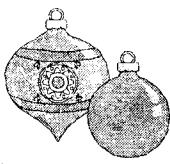
Lanurile – pline de grâne,
 S-avem pace, voie bună,
 Și să fim toți împreună.
 Plugușor numai c-o roată,
 Strigați flăcăi, înc-o dată,
 Să se-audă peste văi
 Hăi, hăi!

URĂTURĂ-2003

De lângă Prut, de pe vale
 Eu vă vin cu o urare.
 Să vă urez la fiecare,
 Celui mic și celui mare.
 Vreau să trag o brazdă lungă
 Pentru un an să ne ajungă
 Hăi! Hăi!
 Mi-oi lua finele
 Apoi și vecinele,
 Căți pe drum am întâlnit,
 Pe toți cu noi i-am poftit:
 Unul să țină de plug,
 Altul lângă boi la jug;

Unul să aducă colacii,
 Altul să strângă pitaci
 Hăi! Hăi!
 Să umblăm, să colindăm,
 Pe cei buni să-i lăudăm,
 Ei sunt oameni cam avuți,
 Nu ca noi, umblăm desculții,
 Poate ni-or da niște parale,
 Să ne cumpărăm sandale.
 Ia mai îndemnați, măi
 Hăi! Hăi!
 Pe cei buni să-i lăudăm,
 Nici de răi să nu uităm,
 Pe ei să-i urăm aparte,
 Tare mulți mai sunt prin sate.
 Toți zac numai de o boală:
 Treji se culcă, beți se scoală
 și pornesc din nou la drum
 După țuică și tutun,
 De lucru nici n-au habar,
 Se înecă în pahar.
 La copii le este foame,

Iar tăticu-n pat le doarme,
 De grijă le poartă mămica,
 Se zbuciumă ca rândunica,
 Face sărmana cum poate,
 Copiii să aibă de toate.
 Aşa este și cu cei răi,
 Să strigăm cu totii
 Hăi! Hăi!
 Nici un rău să nu v-ajungă,
 Pe la buzunar și-n pungă,
 Pace-n suflet, pace-n casă,
 Pâine din belșug pe masă.
 Arați mai adânc lanul,
 Să ne slăvим acum neamul,
 S-aveți dragoste de meleag
 și de obiceiul drag.
 Mulți ani să ne trăiți
 și la anul să ne primiți
 Cu uratul, cu semănătul
 Pe la vecini și întreg satul
 Hăi! Hăi!
 Noi suntem buni de gură,

Mai ales la băutură,
 Cine ne va mai cinsti,
 Tot anul ne-a pomeni,
 Când i-om zice-o urătură,
 Ne-or da boii toți din sură,
 și găinile din coteț –
 Noi suntem urători isteți.
 Să strigăm cu toți odată,
 Să răsune valea toată
 Hăi! Hăi!
 Îndemnați, măi băieți,
 Nu cumva să vă-nmuieți,
 Că eu tot v-am lăudat,
 Voi mai tare v-ați strâmbat.
 Tot vă zic să îndemnați,
 Mi se pare, că cântați.
 Nu știu ce să fac cu voi,
 Trageți plugul înapoi,
 Decât să am
     cu voi bucluc,
 Vă las iaca
     și mă duc.

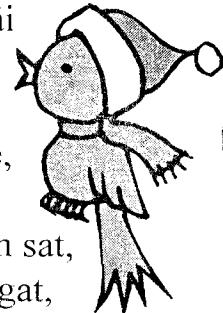
Hai, măi urători voinici,
 Mai pocniți vârtos din bici,
 Să răsune peste văi,
 și strigați odată
 Hăi! Hăi!
 Iar acuma la plecare
 De la mic și până la mare,
 Să trăiți, să înfloriți,
 Mereu veseli să ne fiți.
 La fiecare vă doresc,
 Tot bunul pământesc.
 Urătura-i spre sfârșit,
 Vă rog cu plăta să ieșiți:
 Cu-n dolar, ulcior de vin,
 Dacă vreți ca să mai vin
     și la anul care vine,
     Să vă doresc
         numai bine.
 Opriți plugul,
     măi flăcăi,
 C-am ajuns în 2003
 Aho! Aho! Aho! Aho!

URĂTURĂ-2004

Bine-mi pare c-a-nserat
Și noi toți ne-am adunat,
Să pornim cu uratul
Să răsune întreg satul.
Am văzut poarta deschisă,
În casă lumin-aprinsă,
Noi în casă nu intrăm,
De afară vă urăm,
Gazde bune, să trăiți,
Mulțumim că ne primiți.
S-aveți în lume numai bine
Și multe zile senine.
Ridicați paharul sus,
Că anul 2003 s-a dus,
Vine 2004 în loc,
Să ne aducă mult noroc
Hăi! Hăi!
Se pornesc copiii mici,
Pe la vecini, pe la bunici,
Ionel și Mihaiță,
Ilenuța și Gheorghiță

Trec plugul pe portiță,
Sub fereastră îl opresc
Și din bici ei pocnesc.
Iată încă un urător
Singur e la plugușor,
Cu o cușmuliță cam măruță,
Cât o roată de căruță,
Când zice o urătură
Îți îngheață limba-n gură.
Vai, ce primire rară
Pe la noi, pe la țară,
Cu grivne și cu pitaci,
Cu bomboane și colaci!
La mulți ani cu sănătate
Prin orașe și prin sate.
Ia sunați din zurgălăi
Mânați, măi
Hăi! Hăi!
Câte case-s supărate,
Încuiate-s cu lăcate,
Stăpânii s-au dus din sat,
După hotare la câștigat,

Si-au rămas copiii mici
Să trăiască la bunici.
Părintii – pe la străini,
Copiii – pe la vecini.
Doamne, unde vom ajunge?
Lumea toată din sat se duce,
Rămân bătrâni pe seama lor
Fără nici un ajutor.
Dolarul ista blestemat
Mințile ni le-a-ncurcat,
Dolarul ista păcătos
Ne-a luat ce-i mai frumos.
Cine gustă din dulceață,
Nu-i mai pasă nici de viață
Hăi! Hăi!
Fie ploaie, fie lună,
Eu vă zic o vorbă bună
Și vă doresc eu mult bine
Pentru anul care vine,
Să ne dea Domnul Sfânt,
Pace pe acest pământ,
Tot binele să ne vie

La mulți ani cu bucurie.
Viață lungă,
Bani în pungă,
Sănătate
Cât se poate,
Fericire și de toate
Hăi! Hăi!
Anul vechi ne părăsește,
Iar cel nou ne sosește,
Aprindeți lumină mare,
Să trecem pe la fiecare,
Că la anul de-om ajunge,
Nu știm timpul ce ne-aduce.
Cui urătura i-a fi pe plac,
Să ne dea un colac.
Vă rog nu vă supărați
Și punguța dezlegați,
Câte un euro căutați
Și nouă în dar ni-l dați.
Dacă nu aveți cumva,
Noi și grivne vom lua.
Opriți plugul, măi, opriți

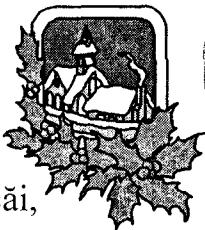
Si un pic vă odihniți,
S-au ridicat de-acuma zorii
Si ne prind semănătorii.
Opriți plugul, băietani
La anul și la mulți ani!

URĂTURĂ-2005

Când mai greu, când mai ușor –
A trecut un anișor.
Mai cu greu și cu ofstat
Anul vechi s-a terminat,
Anul nou în prag ne vine,
Pregătiți, dragi gospodine,
Colaci mulți și sarmale
Că vom zice o urare,
O urare românească
După datina strămoșească.
Ia mai îndemnați, flăcăi
și strigați cu toții
Hăi! Hăi!
La noi timpul s-a schimbat
Nu mai este ca altă dat’;

Avem bani, avem pâine,
Pentru azi și pentru mâine,
Avem gaz, avem lumină,
Moara macină făină;
Avem din ce coace colaci
Pentru urătorii dragi;
Pensia sosește regulat
De greutăți am mai scăpat.
Poate-n anul care vine,
Vom trăi și mai bine.
Cu ajutorul lui Dumnezeu,
Poate vom scăpa de greu?
Hăi! Hăi!
Oare cum ne-a fi norocul,
După cum ne-a cântă cucul:
De ne-a cântă de dimineață
Banii s-or duce la piață;
Dacă ne-a cântă din spate,
Vor fi prețurile “umflate”;
De-a cântă în sărbătoare,
Vom scăpa de supărare
Hăi! Hăi!

Noi urăm la anul iară
 Pace să fie în țară,
 Înțelegere, frăție,
 De acum până-n vecie.
 Urăm pe harnicii plugari,
 Că-s cinstiți și gospodari.
 Hai îndeamnă plugul, frate,
 Pentru cei cu mâini crăpate.
 Și cu suflete curate.
 Le dorim mulți ani mănoși
 Roadă bună,
 De la țarina străbună.
 Sănătate și mult spor
 Și în anul viitor.
 Ia mai îndemnați, flăcăi,
 Să răsune peste văi
 Hăi! Hăi!
 Zboară, săniuță, zboară,
 S-ajungem în astă seară
 Cu uratul la oraș,
 Pe la medici și poștași,
 Să-i urăm pe dughenari,

Pe șefii mici și pe cei mari,
 Contabili, economiști,
 Învățători și tractoriști.
 Pe prietenii devotați
 Și pe ai noștri deputați,
 Pe bibliotecari, croitorese,
 Pe preoți și preotese,
 Pe cei cu dragoste de meleag
 Și de obiceiul drag.
 Mânați, măi
 Hăi! Hăi!
 Poate că am mai ura
 Dar nu știm ce ni-ți da,
 Dacă nu ni-ți auzi
 Noi la anul n-om veni,
 Ne-om duce la alte case
 Cu ferestre luminoase...
 Ia mai îndemnați, flăcăi
 Hăi! Hăi!
 Dorim la toți viață frumoasă,
 Mult belșug și tihنă-n casă,
 Sănătate și ani mulți,

Câte pietre sunt în munți,
Și un veac de fericire,
Sufletul voios să fie,
Iar în inimi să răsune
Dorul de limba cea străbună.
Opriți plugul, băietani,
La anul și la mulți ani!
Aho! Aho! Aho! Aho!

O BICEIURI DIN STRĂBUNI

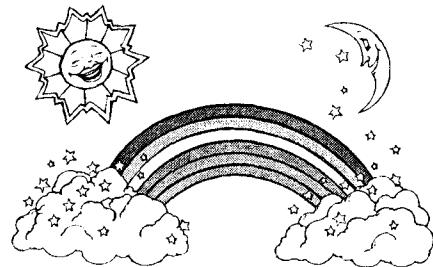
HRAMUL

Hramul ține de cohorta obiceiurilor vechi moștenite de la străbuni. Sărbătorirea hramului satului este o tradiție, care s-a transmis din generație în generație.

El coincide cu o sărbătoare bisericescă și de aceea revine fiecărui sat în diferite zile. E caracteristic faptul că la biserică locală este oficiată o slujbă deosebită cu un sobor de preoți din satele vecine, participă și multă lume de peste tot. În unele localități se organizează joc cu fanfară. Muzicanții cântau pe o scenă împodobită cu crengi de copaci. Doritorii și amatorii de dansuri se roteau în sunetul melodii interpretate. În jurul horei se adunau și mic, și mare, sosiți din alte împrejurări cu căruțe. Caii erau înfrumusețați cu zurgălăi. Flăcăii veneau și călare pe cai. Gazdele așteptau oaspeții cu masa plină de bucate. Astfel se întâlnesc neamurile, prietenii, comunicând și

veselindu-se până noaptea târziu.

Azi vremurile s-au schimbat, completându-se cu obiceiuri și datini noi. Dar să revenim la tradițiile străvechi, care constituie un tezaur prețios pentru fiecare popor.

SEZĂTOAREA ȘI CLACA

Sunt multe sărbători de iarnă și toate au frumusețea lor caracteristică. Obiceiurile acestea constituie o comoară inapreciabilă de simțuri creștinești, care trebuie păstrate cu sfîrșenie. Ele stau la temelia originii noastre, a creștinilor.

În rândurile ce urmează voi vorbi despre sezătorile și clăcile ce se făceau cândva, căci sunt niște tradiții, moștenite de la străbunii noștri. Pe timpuri aceste obiceiuri se respectau regulat. Astăzi, însă, nu se prea aude undeva să fie vreo sezătoare sau clacă.

Demult sezătoarea se petreceau seara într-o mahala a satului. La o casă se strâneau mai multe fete, ele veneau cu lucrul său. Unele croiau cămăși cu mâna, altele împleteau mănuși, colțuni, torceau lână, depăneau fusele toarse ori coseau cești pentru ie. Fetele tinere aici învățau să lucreze. Veneau și flăcăii din sat să le ajute la depănat, le mai ascundeau fusele și ghemele, se făceau multe glume, se povesteau diferite întâmplări din viață, ghicitori, povești. Această sezătoare ținea până

la miezul nopții, apoi fiecare se îndrepta spre casa lui. Feciorii petreceau fetele acasă. La aceste sezători se împrieteneau vreo fată cu un băiat și ținea prietenia până ce se căsătoreau. Flăcăii, serile, se adunau în grupuri pe ulițe și interpretau cântece populare frumoase. Chiuau, nici vorbă de beție nu era.

Clăcile se făceau ziua. Care gospodină avea mult de tors, organiza clacă, chema la ea neveste tinere și fete, ele veneau cu furcile de acasă, dar lucrul era al gazdei. Mai mult se torcea cânepă. Când mi-a venit și mie prima dată rândul să merg la clacă, cu alte fete de seama mea, nici nu știam cum se ține furca în brâu, nu puteam trage firul din caier, fusul îl învârteam spre mine. Pentru noi, fetele, care am mers prima dată la clacă, era un chin, până ne-am dat la cale. Care aveau practică la tors, găteau caierele mai repede, iar noi, cele fără deprindere, parcă stăteam pe loc. Când prindea a însera, mai smulgeam câte un smoc de câlt din caier și aruncam pe sub laită, ori puneam pe sub țol la gazdă și aşa găteam și noi de tors odată cu cele mai

vârstnice. Nici călți pe furcă, nici fir pe fus, numai gazda știa ce găsea a doua zi, când scutura țolurile, ori mătura pe sub laită. După ce găteam lucrul, femeia de casă aşeza masa și ne ospăta cu mâncăruri tradiționale, pe primul loc fiind sărmăluțele. Noi le mai ziceam "crupe îmbrobodite". Pe urmă, după diferite glume și râsete, ne împrăștiam pe acasă, așteptând altă clacă în sat, ca să fim iarăși invitate.

Așa se petreceau șezătorile și clăcile pe timpuri. Acuma ele nu se fac. Fiecare fată se închide în casă, privind televizorul ore întregi, neavând nici o grija. Nimeni nu-și bate capul să învețe vreun lucru de folos. Fetele se gătesc și pleacă nopțile pe la baruri și discoteci și se întorc spre ziuă, rupte de oboseală și băuturi spirtoase, țigări etc. Între timp, obiceiurile noastre sunt date uitării. Cui să lăsăm noi această comoară, această zestre din străbuni? Cine s-o păstreze? Căci obiceiurile dispar din traiul nostru și se stng ca lumânarea:

R UZITE DIN BĂTRÂNI

“VALEA PRUTULUI”

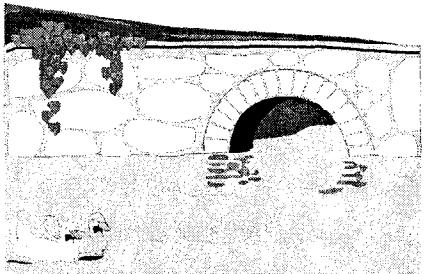
Povestesc bâtrânii că Costicenii de azi s-au format la baza a trei aşezări – Pol-Vancicăuți, Costiceni și Dumeni. Și pe când se creau kolhozurile aceste localități mici s-au împreunat, formând denumirea actuală a satului nostru. Ca și în alte aşezări de pe valea Prutului, băştinașii erau oameni înfrățiți cu muncile câmpului, dar și cu credința evlavioasă față de Tatăl Ceresc. Într-un an de Sf. Paști, când creștinii erau la slujba de sfîntire a păștii, s-a auzit un zgomot înspăimântător: a prins să se năruie malul Prutului din partea Dumenilor. Aflând despre nenorocire, oamenii într-o grabă au sosit încoace pentru a decide cum să procedeze. Au sărit în ajutor gospodarilor ce-și aveau casele în apropiere de mal neamurile, consătenii pentru a salva animalele și bunurile acestora. În văzul tuturora se dărămau clădirile, se prăvăleau

pomii, fiind luați de apele vertiginoase ale râului înfiorat. Era un tablou îngrozitor. Vreo douăzeci de familii au rămas sub cerul liber fără adăpost și bunuri materiale. Firește, chiar în acea zi sinistrații erau găzduiți pe la casele neamurilor, prietenilor, n-au fost lăsați la nevoie în acele zile de sărbătoare. Altă dată satul părea zgomotos, vesel ca un stup de albine, acum el a devenit supărat, mohorât. Prin diferite locuri auzeai bocete și urlete de câini. Torrentul puternic de apă a pătruns până în măduva localității, aşa că au avut de suferit într-o măsură mai mare sau mai mică mulți consăteni.

După un răgaz de timp gospodarii, care rămăsese fără adăpost, și-au agonisit ceva parale, primind o mână de ajutor și de la consăteni, cei din alte localități, și-au înălțat case noi ceva mai departe de râu – pe colină. Din păcate, în suflet aşa și le-a rămas scârba după avereia luată de apele Prutului.

Și iarăși, cam peste un deceniu și jumătate, au mai căzut averse mari de ploi, apele Prutului s-au mai ridicat, umflându-se peste maluri. Parcă dinadins au risipit căsuțele acelorași gospodari, și din nou sărmanii au rămas fără casă și fără masă. Până și-au venit în fire și au strâns altă boare de avere, a trecut multă vreme.

Dintre acei pătimăși acumă mulți nu mai sunt în viață, au trecut în lumea celor drepti. Bucata cea de aşezare de pe malul Prutului aşa și a rămas să se numească astăzi "Valea Prutului". Iar pe locurile, unde au trăit cândva străbunii din Dumeni, acumă curge Prutul.

PROVERBE
ȘI
ZICĂTORI
(selectate și prelucrate)

- ☝ Omul de omenie se cunoaște dintr-o mie.
- ☝ Nu privi în farfuria vecinului.
- ☝ Când ei foc cu mâna altuia, mai tare te pârjolești, decât te frigi.
- ☝ Vorba bună multe adună, vorba rea multe împrăștie.
- ☝ Greu la deal, ușor la vale, nu iubi ce-ți ieșe-n cale.
- ☝ Să te laude lumea, nu singur te lăuda.
- ☝ Cine face bine are mulțumiri, cine face rău – numai neplăceri.
- ☝ Cine face rău altuia este mulțumit de prostia lui și se bucură.
- ☝ Ca să privești cuiva în suflet, trebuie să cunoști cartea vieții lui.
- ☝ A fost stâlpul casei și acum a ajuns popreală.
- ☝ Ai copii, ai griji mii.
- ☝ A mărita o fată este a arde odată.

- ☝ Ascultă învățatura tatălui tău și nu uita povețele maicii tale.
- ☝ Astăzi prietenul te îneacă într-o lingură de apă.
- ☝ Bani de-aș avea, zău că m-aș însura.
- ☝ Binecuvântarea părinților întărește casa filior.
- ☝ Ca acasă la tine nu-i nicăieri bine.
- ☝ Casa fără femeie e pustie dinăuntru; casa fără bărbat e pustie din afară.
- ☝ Ca să te poți scărpina bine, trebuie să ai de ce.
- ☝ Cămașa copilului arată ce mamă are.
- ☝ Cheia și lăcata e mama și tata.
- ☝ Când te însori, să te însori, iar nu să te măriți.
- ☝ Gura soacrei – moară stricată.
- ☝ Însurătoarea de Tânăr e ca gustarea de dimineață.
- ☝ Bărbatul fără soție – ca o casă pustie.

- ¶ La toată casa bate coasa, numai la mine
n-are cine.
- ¶ E ușor a se însura și greu a se descurca.
- ¶ Lupul moare de bătrân și de rele tot
este bun.
- ¶ Numai tată și mamă nu poți cumpăra
pe bani.
- ¶ Păcatele părinților – pedeapsa pruncilor.
Straie și nevastă noaptea să nu-ți alegi.
Rău e când plâng părinții.
S-a născut în zodia veseliei.
- ¶ M-am săturat de soacră, ca de poamă
acră.
- ¶ Taina să n-o spui nevestei.
- ¶ Unde sunt două cumnate rămân vase
nespălate.
- ¶ Cea mai mare boală, când e punga goală.
Dacă ar crește mintea pe cărare, ar
culege-o fiecare.
- ¶ Cerul senin nu se teme de trăsnet.

- ¶ Cine de cuvânt se ține, nu dă cinstea pe
rușine.
- ¶ Nu te închina, până nu cunoști sfântul.
Cine face lucru rău, se ține de capul său.
Vorba înteleaptă trebuie păstrată ca iarba
de leac.
- ¶ Cine ascultă, strânge minte multă.
Cu răbdarea treci și marea, iar cu răul
– nici părăul.
- ¶ Omul se bate cu cuvântul și nu cu bâta.
Cine mult vorbește, totul risipește.
- ¶ Dumnezeu a dat boli, dar a dat și leacuri.
Albina cea bună nu se pune pe floare
veștezită.
- ¶ Cine are barbă, să-și cumpere și
pieptene.
De faci astăzi cuiva bine, mâine de la
altul vine.
- ¶ Flămândului și o bucată de mămăligă
rece i se pare plăcintă.

- ¶ Murdăria pierde omenia.
- ¶ Tot vine și cel ce întârzie.
- ¶ Vițel s-a năcut, bou a murit.
- ¶ Sărac la sărac aleargă.
- ¶ Rabdă un ceas și-i trăi un an.
- ¶ Hreanul și el e bun de leac.
- ¶ Hoț de hoț se teme.
- ¶ Cei ce fură, acei mai tare jură.
- ¶ Frumusețea cui nu-i place, dar nu știi
în ea ce zace.
- ¶ Ursul nu joacă de voie, ci de nevoie.
- ¶ Țărăniminea e talpa țării.
- ¶ Hârtia multe rabdă.
- ¶ Când nu-i colac e bună și pita.
- ¶ Cu focul nu fă șagă.
- ¶ Nu te îinfoia ca curcanul, că nu-ți șade
bine.
- ¶ Să nu ceri mai mult decât îți trebuie.
- ¶ Principalul nu e banul, mai este ceva la
mijloc.

- ¶ Vorba dulce mult aduce (când ai cui o spune).
- ¶ Ai intrat în horă, să joci până la urmă.
- ¶ Câte odată e mai ușor să urci dealul,
decât să cobori la vale.
- ¶ Dacă ești cheil, la ce-ți trebuie pieptene.
- ¶ Cum e bună ziua, aşa e și mulțumita.
- ¶ E mic acul, însă de la el este leacul.
- ¶ Oboseala e cea mai bună pernă.
- ¶ Omul lacom cată miere și în gură la
furnică.
- ¶ Dacă măgarul zbeарă la tine, nu zberă și
tu la el.
- ¶ Unde-i pace și lui Dumnezeu îi place.
- ¶ Gura lumii n-o astupi, ci o ațâți.
- ¶ Cine bea vin, își bea mintea.
- ¶ Întâi gândește, apoi vorbește.
- ¶ Dumnezeu să-i fi dat porcului coarne,
răsturna pământul.
- ¶ Fiecare vorbă are socoteala ei.

Bun de gură, rău de lucru.
La omul sărac nici boii nu trag.
Cine nu deschide ochii, deschide punga.
Omenia nu se cumpără, nici nu se vinde.
Să nu râzi de bătrânețe, că vei ajunge și
tu bătrân.
Stă în car, ca cioara-n par.
Mofturosul îți roade osul.
La lauda mare nu te du cu sacul.
Sfatul bătrânlui e ca fagurele de miere.
Sănătatea trebuie păstrată, nu lecuită.
Curătenia este mama sănătății.
Bine faci – bine găsești, rău faci – rău
găsești.
Mai bine sărac și curat.
Fiecare sac își găsește peticul.
Nu-i aur tot ce strălucește.
Prietenii nu se cumpără.
De vorbă bună nu te doare gura.
Se zbate ca mâța-n sac.

Baba bătrână nu se teme de pâine
moale.
Unii seamănă, alții seceră.
Dacă șezi, îți șade norocul.
Se grăbește ca fata la măritat.
Arătura bună îți dă pâine în gură.
Nu-i prea mers la biserică.
Unde mănâncă doi, mănâncă și al treilea.
Ce n-a învățat Ionică, nu mai învață Ion.
Mulți văd, puțini pricep.
Porcul baltă găsește, când vrea.
Dragostea scurtă e cu suspin lung.
Ce folos că vaca-i bună de lapte, dacă
dă cu piciorul.
Blândul moștenește pământul.
Mintea nu se cumpără cu bani.
Omului înțelept, sfaturile-i sunt
zadarnice.
Să fii om nu costă bani.
După cum faci, aşa să tragi.

- ⌚ Cuvântul întâi trebuie cântărit, apoi rostit.
- ⌚ Vorba de clacă nu e folositoare.
- ⌚ Rana de cuțit se vindecă, de cuvânt – niciodată.
- ⌚ Ca să devii om, să nu calci pe urmă strâmbă.
- ⌚ Cel pe jos și cel călare nu sunt prieteni.
- ⌚ Cine înconjoară – mai repede ajunge.
- ⌚ Până nu tună, nu-i adună.
- ⌚ Faci rău – nu aștepta bine.
- ⌚ Să nu crezi până nu vezi.
- ⌚ Vorbește de dragul vorbei.
- ⌚ La casa lui fiecare-i gospodar.
- ⌚ Decât să vorbești, mai bine ascultă dacă ai ce.
- ⌚ Sfatul bătrânilor, mult ajută cine vrea să-l asculte.
- ⌚ Până-i vine cheful bogatului, îi iese sufletul săracului.

- ⌚ Minciuna are picioare scurte.
- ⌚ Punga bogatului cu a săracului nu cântărește la fel.
- ⌚ Nu mă tem de tine, ci de mintea ta.
- ⌚ Celui flămând numai pâinea îi este în gând.
- ⌚ Vorbele nu potolesc foamea.
- ⌚ Lemnul strâmb focul îl îndreaptă.
- ⌚ Ochii înțeleptului văd mai departe.
- ⌚ Mai mulți se îneacă în băutură decât în apă.
- ⌚ De dus, te duci, dar când te întorci, nu știi.
- ⌚ În casa altuia nu poți sedea cum îți place.
- ⌚ Fii atent cu tine și-ți vei observa neajunsurile.
- ⌚ Totul e în mâna noastră, dar trebuie să fie și în minte.
- ⌚ Pasărea se prinde cu grăunțe, omul – cu vorbe frumoase.

- ¶ După ploie nu mai trebuie umbrelă.
- ¶ Obraznicul mănâncă praznicul, rușinosul roade osul.
- ¶ Tare-i bine și frumos, când omul e sănătos.
- ¶ Cu cât mai mult ai, cu atât mai greu o duci.
- ¶ Cât de proaspătă n-ar fi minciuna, dar miroase rău.
- ¶ Nu închide gura celuia ce-ți deschide ochii.
- ¶ Nu-i grea crucea ta pe spinarea altuia.
- ¶ Zgârcitul e întotdeauna sărac.
- ¶ Dulce la limbă, amar la inimă.
- ¶ Cât de puțin îți trebuie, când vrei mult.
- ¶ Banul te bagă la rău, banul și te scoate.
- ¶ Dragostea e oarbă, dar căsătoria îi deschide ochii.
- ¶ Dragostea cea veche îți șoptește la ureche.

- ¶ Și coada securei face rău pădurii.
- ¶ Dragostea nici nu se cumpără, nici nu se vinde.
- ¶ Nu sta, că-ți stă norocul.
- ¶ Frica de Dumnezeu te scapă de iad.
- ¶ Să nu purtăm păcatele altora, că ale noastre sunt alături.
- ¶ De ploie repede să nu te sperii.
- ¶ Fugi de omul cu două fețe, că una îi vorbește, cealaltă gândește.
- ¶ Școala face omul om, altoiul pomul pom.
- ¶ Fă bine, nu te teme de nimeni.
- ¶ Omul se cunoaște după fapte, nu după vorbe.
- ¶ Limba taie mai tare ca sabia.
- ¶ Lăcomosului tot nu i-ar ajunge chiar și Prutu-n gură de i-ar curge.
- ¶ Dacă prietenul ți-i cu miere, nu-l mânca de tot.

Cel mai bun prieten ţi-i cartea.
Făgăduieşte numai ce poţi face.
Fereşte-te de cărbunii (jăratic) acoperiți.
Gândul zboară mai iute ca vântul.
Părul când albeşte, inima se topeşte.
Simţul datoriei e sănătatea sufletului.
Când eşti vinovat, nu da vina pe altul.
Pe cărarea bătută nu creşte iarba.
Cine minţeşte, lumea de el se fereşte.
Dintele când te doare, cu cleştile se domoale.
Cine adună la tinereţe, are la bătrâneţe.
A pierdut şi drumul, şi cărarea.

SNOAVE ŞI **BASME**

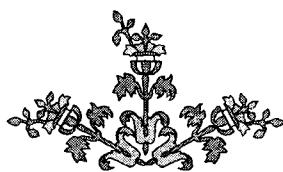
MONUMENTUL SOACREI

*O*femeie, având ginere în casă, îi spune într-o zi:

— Măi Gheorghită, pentru cât v-am muncit și pentru câte v-am agonisit, când oi muri ori mă veți jeli ori nu mă veți boci, să-mi faceți măcar un monument.

— Bine, mamă soacră.

Na, după ce-a murit femeia, ginerele i-a îndeplinit rugămîntea. Pe mormânt i-a pus o piatră mare și pe piatră a scis aşa: "Sub această piatră grea odihnește soacra mea. Trecătorilor grăbiți, vă rog ca să n-o treziți. De mai trăia ani vreo trei, eram eu în locul ei".

SNOAVE CU ȚIGANI

*U*n țigan odată, având și el un necaz, s-a gândit să se spânzure. A luat o funie, s-a dus în grădină, legându-se de pântece și s-a atârnat de un pom, balansând astfel în bătaia vîntului. Trece un om și-l întreabă:

— Ce faci, măi țigane?

— Ce fac, nu vezi? Mă spânzur!

Dacă te spânzuri, de ce te-ai legat de mijloc și nu de gât?

Da bine, măi, mă mai pui la cale, să mă leg de gât, ca să mă înăduș! Doar eu mă spânzur!

* * *

Un țigan trecea pe drum pe la poarta lui nănașu-său. Acela a tăiat porcul. Țiganul zice:

— Doamne ajută, nănașule! Mâncăm carne?

— Mâncăm, dar nu cu toți!

* * *

Un țigan a furat o bucată de slănină de la un om. Acela l-a văzut și s-a luat după el, strigând:

– Stai, măi țigane!

Dar țiganul se ruga în sinea lui: "Mai lungești-mi, Doamne, pasul, după sfânta voie a ta, că mă ajunge tot acumă omul cela cu slănina".

Cel din urmă tot strigă:

– Stai, măi țigane!

Țiganul îi răspunde:

– Stai tu, că nu te fugărește nimeni, dar eu cum să mă opresc, dacă alergi după mine?

* * *

Un țigan a plecat la piață cu intenția, să cumpere ceva ieftin, frumos și gustos. Un om avea un șirag de chipăruși: iuți, roși, frumoși și ieftini. Țiganul s-a împăcat și i-a cumpărat. Mușcă el dintr-un

chipăruș și se apucă îndată de gură. Un cumătru îl întrebă:

– Ce te ții de gură, măi țigane?

Acesta din urmă îi răspunde:

– Nu vorbi la mine, că de dau drumul la gură, arde târgul.

CIOBĂNAŞUL NĂZDRĂVAN

Ra odată un băiețel și tare-i mai plăcea să pască oile. Făcându-se flăcău în lege, s-a năimit cioban la un gospodar și îngrijea cu tragere de inimă de o turmă mărișoară. Scoatea el oile pe imaș, zi de zi și vară de vară, dar oricât nu se stăruia să se prindă și el la o țără de avere, dacă era sărac, sărac rămânea. Odată, fiind el cu turma pe costișa unui deal, unde iarba era verde și mustoasă, vede că deasupra lui se rotea un vultur, care ținea ceva în gheare. Atunci a prins el să strige, să șuiere, să arunce cușma-n sus, să pocnească din biciușcă și, făcând atâta zarvă, vulturul a scăpat prada și și-a văzut de cale, fâlfâindu-și aripile prin aer. A alergat ciobanul să vadă ce pradă scăpase din ghearele vulturului și a dat cu ochii de o pasăre de pădure cu penele aurite, care i-a grăit cu glas omenesc:

– Dacă m-ai scăpat, ciobănașule, vei fi

stăpânul meu. Dar mai întâi să-mi lecuiești spinarea, că vulturul mi-a rănit-o.

După ce pasărea s-a văzut vindecată, iar a grăit către cioban:

– A venit timpul să-mi iau zborul spre pădure și când o să vină timpul sorocit iar ne-om vedea. Amu ți-oi dezlegă o taină, dar s-o păstrezi ca pe lumina ochilor. Dacă nu-i destăinui-o nimănu, mai târziu o să mai descoperi o taină. Dacă o să fii cu mare băgare de seamă, o să rămâi cu zile și o să biruiești greul vieții.

Numai, bine l-a învățat pasărea graiul păsăresc și după aceea s-a făcut nevăzută.

Cum mâna el într-o zi oile prin pădure, aude două pupăze vorbind sus, pe-o cracă, și el, pricepându-le graiul, și-a ciulit bine urechile. Și zicea o pupăză către alta:

– Cumătriță dragă, știi ce-i nou la noi în pădure? Niște tâlhari au ascuns în scorbură din cutare copac o comoară și cine ar lua-o de acolo, s-ar face din sărac bogat.

El, vrând să cerce, dacă adevar grăise pupăza, s-a dus într-acolo, a găsit o grămadă de bani, a luat arginții și pe ei și-a făcut o casă mândră, cum nimeni în sătIŞorul lui nu mai avea.

În altă zi a prins cu urechea cum doi cocoși de pădure grăiau că în cutare sat și la cutare gospodar o să piară vitele și că ar fi mai bine ca omul să le taiie și să nu le păgubească. Na, s-a dus ciobănașul la omul pe care-l păștea nenorocirea și i-a zis:

– Bădișorule, fii bun și tăieți toate vîtișoarele, că o să piară și ai să rămâi sărac lipit pământului.

Și, omul, necrezându-l, i-a răspuns:

– Du-te în drumul tău, că tu în afără de cum se mână oile la păscătoare nu știi nimic. Du-te repede, că slobod câinii să te alunge...

El s-a dus, amărât că gospodarul nu-i bagă vorba în seamă, dar nu lungă zăbavă acelui gospodar i s-au trecut toate dobitoacele. Și a început gospodarul să se

căznească și să răcnească, că rămânea sărac și că rău a făcut de n-a crezut spusei ciobănașului.

Altă dată i-a spus ciobanul unui om că o să-i ardă casa, și aşa a fost. Și dacă ce spunea el se adeverea, i-a mers ciobanului vestea că ar fi năzdrăvan.

Auzind și împăratul că în cutare sat trăia un prevestitor, a dat poruncă străjilor să-l găsească și să-l aducă la curte. Când i l-au înfățișat, la curte era mare ospăt și împăratul l-a întrebat:

– Măi ciobane, de ești năzdrăvan, să-mi spui ce-a fi aici după petrecere?

– Luminăte împărate, iertată fie-mi vorba, dar o să fie plâns și jale. O să moară soția măriei tale...

Împăratul s-a supărat și a dat poruncă să fie aruncat în temniță. Dar pe la sfârșitul chefului, a sorbit împărateasa dintr-o cupă cu vin și pe dată i s-a făcut rău. A chemat împăratul doctori mari, au întors-o, au

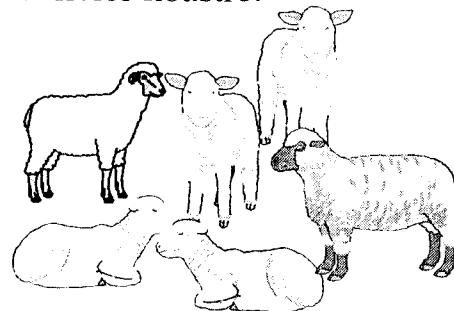
cătat-o, dar împărăteasa a dat ochii peste cap și veselia de la curte s-a schimbat în jale. Atunci împăratul, văzând că ciobanul a avut dreptate, l-a scos din temniță și l-a rugat să-l slujească la curte, că bine i-a plăti. Și i-a răspuns ciobănașul:

– Nu pot, că mi-s dragi oițele și trebuie să le pasc.

Atunci a prins împăratul să-l descoase de unde știa el ce-o să se întâiple la curte, dar feciorul nu și-a vândut taina. Și l-a luat cu binișorul, și l-a încrucișat, și l-a amenințat cu bătaia și cu temnița, dar feciorul o ținea morțiș că aşa i s-a năzărit și că trebuie să se ducă acasă, că avea părinți bătrâni, pe care nu putea să-i lase în voia soartei. S-a încruntat împăratul, dar, neavând ce-i face, i-a dat drumul să se ducă acasă. Și, ajungând ciobănașul în satul lui, la casa lui, ce să vadă ochii? În prag îl așteptau părinții și o fată frumoasă ca ruptă din soare. El tare s-a mirat și pe loc a întrebat:

– Cine ești tu, fată dragă, și de unde ai venit?

– Eu sunt pasărea pe care ai scăpat-o din ghearele vulturului și pe care ai lecuit-o. Am fost blestemată să fiu pasăre de pădure până când ursitul meu se va întoarce acasă, nedestăinuind nimănuia taina că știe graiul păsăresc. Dacă spuneai cuiva de unde le știai pe toate, ți se tăia capul, iar eu rămânean pasăre de pădure pe totdeauna. Acuma mi-am luat adeverata infățișare, că farmecele nu mai au putere asupra-mi, și de azi viața vom duce-o în doi până la capătul zilelor noastre.

CINE NU LUCREAZĂ, NU MĂNÂNCĂ

 răia odată pe lume un bărbat și o femeie și aveau numai un copil – o fată frumoasă. De frumoasă ce era însă dus vestea prin împrejurimi, dar numai părinții știau de unicul ei cusur: era cam leneșă.

Într-o bună zi a venit la ea un Tânăr din satul vecin să-o ceară în căsătorie. Cum numai părinții fetei i-au spus de acel nărav urât, pe dată el a făcut cale întoarsă ca să-și caute aleasa inimii în altă parte. Cui îi trebuie nevastă leneșă?

A mai trecut o bucată de timp și apare un alt mire, care vroia să ia de soție aşa cum era fata. Tatăl flăcăului avea trei feciori, doi erau însurați și se gândeau să-l dea la cale și pe al treilea. Părinții tinerilor s-au înțeles între ei și au jucat nunta. Apoi toți ai casei s-au pus pe treabă, numai nora cea

mică stătea fudulă și poruncea să i se aducă totul de ce avea nevoie, fără a ridica un pai de jos. Seara, la masă, una dintre nurori i-a adus bătrânului tată o pâine mare, din care el a împărțit feciorilor și nurorilor câte o hrincă, iar nurorii leneșe nu i-a dat; căci, nu i-i foame, doar mâncase la nuntă. A doua zi totul s-a repetat, la care bătrânul a adăugat: cine nu lucrează, acela nu mănâncă. Nora cea mică a apăcat capul rușinată, ieșind de după masă.

În zorii zilei, când ai casei încă dormeau, ea a început a trebălu: a muls vacile, a hrănit porcii, păsările, a luat săpușoara și a început prașila. Seara, la masă, bătrânul i-a întins cea mai mare hrincă de pâine, spunând cu glas tare: ia ce îți se cade, căci ai lucrat cel mai mult... Astfel copila cea frumoasă s-a debarasat de năravul urât.

După jumătate de an părinții fetei, neavând nici o veste de la fiică, au pornit la ea în vizită. Fata le-a ieșit înainte,

sărutându-i și spunând că-i era dor de ei. Au vorbit, au sfătuit, apoi le-a zis: dragii mei, am mai sta la taifas, dar mă aşteaptă treburile. La noi nu-i ca la voi: aici cine nu lucrează, nu mănâncă.

Părinții s-au mirat că fata lor s-a dat cu lucrul. Socrul a lăudat-o că-i harnică și ascultătoare, la care aceștea au rămas mulțumiți de purtarea ei, fără a bănuia vreo dată că fata lor putea să se schimbe într-un timp atât de scurt și încă să fie lăudată.

Oamenii spun: așa o întâmplare putea să aibă loc și prin părțile noastre.

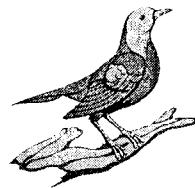

PĂSĂRICA ÎN PRIMEJDIE

Ra pe la sfârșitul toamnei, când crizantema da în floare. Pe meleagurile noastre nu putea fi văzută nici o pasare călătoare, aproape toate plecaseră în țările calde. Într-o zi, trebăluind prin casă, am auzit un ciocanit în geam. Ieșind afară și privind cu atenție, am văzut jos, pe prispă o păsărică de culoare neagră-gălbui. Zacea nemîșcată. Când m-am aplecat ca s-o ridic, a apărut și pisica cea hoată, miaunând cu rugămintele să i-o dau ei. Nu i-am acordat nici o atenție și am pornit grăbită spre vadra cu apă. Am scufundat mică vietate de câteva ori în apa cristalină. Mare a fost minunea, când ea peste o clipă deschise ochișorii mici, ca două mărgeluțe negre, care ascundeau în privirea lor atâtă spaimă și durere. Inimioara i se zbătea puternic. Învelind-o într-o stofă moale, am aşezat-o într-un colț pe verandă. Am părăsit-o pe o

vreme și după ce am revenit o găsisem pe pervazul verandei. Odată cu sosirea mea a început să ciripească, probabil, astfel îmi mulțumea pentru viața salvată. I-am deschis geamul și ea s-a ridicat în înaltul cerului. Credeam că n-am să-o mai văd niciodată, însă în fiecare dimineață, când mă trezesc odată cu revărsatul zorilor și deschid geamul, ea mă întâmpină cu trilurile ei încântătoare și vesele. Așa e firea păsărească: să fie recunoscătoare celora, care le poartă de grija. Spre regret, nu întotdeauna și oamenii procedează întocmai.

Deci, să iubim zburătoarele și să le ocrotim, ele sunt prietenii noștri devotați.

IONEL CEL MÂNDRU

ine-i mai mândru ca Ionel? Un băiat îngâmfat și lăudăros. La o sărbătoare mămica i-a cumpărat un costumăș nou și niște ghetuțe. Era în al nouălea cer de fericire, când a mers în grădina publică, ca să-l vadă lumea. Pe o bancă a zărit o fetiță, ce se încălzea la soare. Plimbându-se încolo-încoace, dorea în orice fel să-i atragă atenția fetiței, dar ea nu-l observa. Era preocupată de gândurile sale copilărești. Ionel, privind-o, a zis:

– Ce fetiță neatentă, să nu mă observe nici cum sunt îmbrăcat!

A mai trecut de câteva ori prin fața ei, dar înzadar. Atunci lui Ionel îi crapă răbdarea, și-i zice:

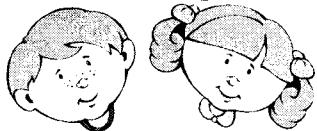
– Ascultă, fetiță, ce te crezi mai înțeleaptă ca mine, de te faci că nu mă observi?

Iar fetiță:

- Cine ești tu? Eu nu te văd.
 – Cum, tu te faci, că nu mă vezi? se înfurie Ionel.
 – Se înțelege că nu te văd, doar sunt oarbă.

Lui Ionel pe dată-i dispărută îngâmfarea, și-a muiat vocea, se făcu roșu ca racul, nici nu știa ce să zică. Deodată a simțit pe umărul său o mâna, era tatăl copilei, care i-a zis, că într-adevăr, ea este oarbă. Ionel s-a simțit vinovat. Apropiindu-se de fetiță, i-a strâns mâna, rugând-o să-l ierte și să fie prieteni.

Din ziua aceea Ionel a devenit alt băiat, iar de la încăpățânarea sa n-a rămas nici urmă. Aproape în fiecare zi mergea în grădina publică, unde-l aștepta fetița. El îi povestea povești, apoi se plimbau împreună pe aleea înverzită a parcului, ascultând trilurile încântătoare ale păsărilor.

CUPRINS

Poezii și urături

Jeluire	4
Doamne, te îndură	5
Rugă	6
Ah, necazul	6
Tu, când lumea ai zidit	7
Să nu uiți	8
Salcâmul de la poartă	9
De ziua mamei	10
Fără mângâierea ta	11
Vino la fereastra mea	13
S-a năcut Ion în Bucovina	14
Zi tristă, aniversară	15
Durerea aşteptării	17
Ah, războiul blestemat	18
Salcie bătrână	21
Aşa mi-ai cântat mercu	22
Presimtiri de toamnă	23
Toamna	24
Sfârșit de toamnă	24
Nucul	25
Sub negura toamnei	25
A sosit iarna la noi	26

Vine iarna	27
Zi de iarnă	27
Fulguțul	28
La mijloc de iarnă	29
Baba de zăpadă	29
Iepurașul supărat	30
S-au topit zăpezile	31
Primăvara	32
Soarele	32
Cât te-am aşteptat	33
Mărțișorul	33
Primăvara a sosit	34
Îmbrăcată-n haină verde	35
Vino, vară	36
Dacă vremea e frumoasă	36
Iulie	37
Zi de vară	37
Sfârșit de vară	38
Trece vara	38
Vântul călător	38
Ploaia	39
Cade ploaia	40
La bunica în ogradă	40
Adunarea păsărilor	41
Motanul în capcană	42

Curcanul și motanul	43
Adunarea din ogradă	43
Castravetele	44
Puișorii rândunicăi	45
Ariciul	45
Ariciul miop	46
Hoțul de motan	46
Motanul Mitrofan	47
Rățoiul	47
Rătușea și racul	48
Supărăciosul	48
Șoriceul	49
Pisicuța muncitoare	49
Toarce pisicuța, toarce..	50
Cățelul meu	50
Martinel	50
Albinuța	51
Muzicantul	51
Greierașul muzicant	52
Bondarii	52
Furnica	53
Moțata pestriță	53
Cocoșul stăruitor	54
Ajutor!	54
Frățiorul	55

Boboceii	56
Cearta	56
Vrăbiuța	57
Puiul	57
Rândunica	58
Iepurașul la oraș	58
Călătoarea	59
Dezamăgire	60
Iepurașul cel isteț	60
Ariciul croitor	61
Veverița	63
Ieduțul	63
Șoricelul neascultător	63
Broasca țestoasă	64
Purcelul	64
Broscuța	65
Mâgărușul	65
Iepurașii	66
Melcul	66
Găina gospodină	66
Albinuța muncitoare	67
Păsărică mică	68
Furnicuța îndrăzneață	68
Puișorii	68
Vai sărmanul greieraș	69

Motanul la bucătărie	70
Ursulețul supărat	70
Brotacul și racul	71
Puiul cu mandolină	72
Greierașul	72
Motanul și puiul	72
Bobocul fumător	73
Buburuza	74
Rândunica	75
Greierașul buclucaș	75
Gânsacul grijului	76
Căldarea cu bucluc	77
Moțata cea poznașă	77
Curcanul cloșcă	78
Moțata și înghețata	79
Lecția iepurașilor	79
Cățelul și pisica	80
Motănelul răsfățat	81
Secretul lui Ilie	81
Ilenuța gospodină	82
Ilenuța curioasă	82
Plăcinta	84
Fuga	85
Ştrengarul de Ionel	85
Ionel elevul	86

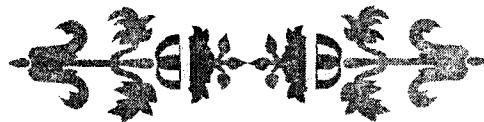
Fricosul	87
Ionel cel strengărel	87
Elevul Paşa	88
Dănuț	89
Ilenuța-i fată mare	90
La școala dintre nuci	90
Elevul Costel	92
Necazul lui Tănăsă	93
Ionel	94
Anicuța	94
Hăitura	95
Urătura	98
Urătura-2003	101
Urătura-2004	106
Urătura-2005	110

Obiceiuri din străbuni

Hramul	116
Şezătoarea şi claca	118
Auzite din bătrâni	
“Valea Prutului”	122

Proverbe şi zicători (selectate şi prelucrate)

Snoave şi basme	
Monumentul soacrei	140
Snoave cu țigani	141
Ciobănașul năzdrăvan	144
Cine nu lucrează, nu mânâncă	150
Păsărica în primejdie	153
Ionel cel mândru	155

Zinaida SMOCHINĂ-ROTARU

DIN CRÂNGUL SUFLETULUI

Redactor

Dumitru CIUPAC

* * *

Зинаїда СМОКІНА-РОТАРУ

З ГЛІБИНИ ДУШІ

(румунською мовою)

Редактор

Дмитро ЧУПАК

Підписано до друку 28.02.2005 р. Формат 60x84/16. Папір
офсетний. Друк офсетний. Друк. арк. 10,25. Зам. № 144. Наклад
500 прим. Новоселицька районна друкарня. 60300, Чернівецька
обл., м. Новоселиця, вул. Газ. "Правда", 3.

